Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.
Телефон: HEnderson 4-0807, 4-0237
Тел. УНС: HEnderson 4-1016

РІК LX. Ч. 284. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 25-го ЖОВТНЯ 1952. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS No. 284. JERSEY CITY and NEW YORK. SATURDAY, OCTOBER 25, 1952. VOL. LX.

МІЛЬЙОНОВІ ВИТРАТИ НА ВИБОРЧУ КАМПАНІЮ

Вашингтон. — Найдорожча з усіх передвиборчих кампаній добігає до кінця, а з тим починають заокруглюватися витрати обидвох політичних партій, як в головних квартирах, так і в повітових та місцевих осередках. Вже тепер промовці прямо бомбардують словами виборців і невиборців кожного дня крізь радіо і телевізію, пресою, літературою або безпосередньо на зібраннях. Кампанія буде йти до останньої хвилини. Демократи винайміли всі сітки радія й телевізії на пів години, тобто від 10.30 до 11 год. вночі дня 3 листопада, отже напередодні виборів. Негайно після того отже від 11 год. вночі перебирають ці самі сітки республіканці і. будуть промовляти до півночі. Для зрозуміння, кільки це коштує, треба пригадати, що впродовж останніх трьох тижнів такі витрати виносять чи виноситимуть повний мільйон долярів за самі радієві й телевізійні програми. Починаючи від половини останнього тижня перед голосуванням програми з промовами в користь Адлея Е. Асдвенсона, охоплять 12¼ години крізь радіо, а 11½ години крізь телевізію. У тому самому тижні аґітація за Айзенгавера забере 4 3/4 години через радіо і тільки саме через телевізію. Якщо партії заплатять повну ціну за той час (ціна однієї години на радіо коштує 24,000 дол., а за телевізію 50,000 дол.) то це буде коштувати прихильників Стівенсона 869,000 дол. а прихильників Айзенгавера 351,000 долярів.

Керівники радієвих і телевізійних сіток кажуть, що чим ближче дня виборів, тим більше приходить замовлень місцевих чи окружних на час для промов. Сен. МекКарті з Віскoнсіс заповів на понеділок промову через радіо проти Стівенсона, коштом 50,000 дол. З уваги на такі витрати, республіканці залишили плян витратити два мільйони на радієві й телевізійні проголошення в останній хвилині у 12 стейтах. Цей план назвали демократи „повітряним бліцом". Досі ще ніхто не пробував точніше передбачити загальні витрати теперішніх президентських виборів, одначе на одному погоджуються усі, а саме на ствердженні, що це найкоштовніша передвиборча кампанія із усіх досі кампаній. Закон дозволяє політичним організаціям витрачувати на кампанії тільки три мільйони дол. річно, а про особисті витрати не згадує нічого.

Стівенсон про своє свідчення в справі Гісса

Клівленд, О. — Губ. Адлей Е. Стівенсон, виголошуючи чергову промову, передану через радіо й телевізію, основно виясняв своє свідчення в справі характеру Алджера Гісса, засудженого за кривоприсягу з відпеканням від комунізму на п'ять років в'язниці. Губернатор заявив, що це було обов'язкове свідчення на вимогу суду про репутацію Гісса перед його засудом. За те ген. Двайт Д. Айзенгавер, теперішній республіканський кандидат на президента й Джан Фостер Доллес, республіканський дипломатичний дорадник, як члени управи фундації Карнеґі, не протестували проти втримування Гісса на становищі директора цієї фундації, навіть після його засуду, пригадував Стівенсон. Коли тепер сен. Ніксон витягає свідчення як арґумент на недостачу „здорового осуду" губернатора, то Стівенсон відповідає, що Ніксон робить це для приєднання голосів для республіканських кандидатів.

Айзенгавер закидає противникам фанатизм

Бофало, Н. Й. — Двайт Д. Айзенгавер викінчуючи свою кампанію для здобуття голосів при виборах у стейті Ню Йорк, повів наступ на адміністрацію през. Трумана, закидаючи їй видвигання закидів „фанатизму" та „багна політики машини й верховодства". Це торкалося арґументів президента Трумана, яких він ужив був в своїй промові в Бофало тому два дні проти республіканців. Генерал остеріг публіку перед „нещастям", якщо населення ЗДА, дасться роз'єднати політично зафарбованими расовими й релігійними пересудами. Айзенгавер твердив, що мораль у федеральному уряді впала до „найнижчого ступня за всі часи" й обіцяв, що на випадок свого вибору президентом, він „відчинить останній темний закамарок" у Вашинґтоні, щоб, як він казав, „викінчити повнотою історію" адміністрації Трумана. Він теж повторив закид, що Стівенсон це „поневолений кандидат" втягнений „цілим тілом, разом з чобітьми і штанцями" в політику адміністрації.

ЧАМБЕРС ВИЯВЛЯЄ КОМУНІСТА НА КЛЮЧЕВІМ СТАНОВИЩІ В О.Н.

Ню Йорк. — Складаючи свідчення перед сенатською підкомісією в будинку федерального суду, Вітакер Чамберс, знаний свідок з процесу проти Алджера Гісса, виявив, що два американські комуністи тепер затруднені при секретаріяті Об'єднаних Націй, а крім того давніше ще був третій. Чамберс ствердив, що Давид Заблодовскі, теперішній директор відділу публікацій О.Н. був членом „совєтського підземелля" в 1936 р. а Давид Вайнтрауб, директор відділу економічної рівноваги і розвитку, працював під іменем Давида Вайнстона і був комуністом в 1937 р. Третій працівник, Ирвінґ Каплан, затруднений як урядовець економічних справ при О.Н. і пізніше звільнений, був „напевно зв'язаний з підпіллям Американської Комуністичної Партії" в 1937 р., заявив Чамберс. Після переслухання Чамберса покликано на свідка сестру Вайнтрауба, пані Розу Алфер, дальше Гарі Обера, щойно звільненого урядовця департаменту праці і Сіднея Гласмана, працівника в бюрі Вайнтрауба. Усі вони відмовилися заявити, чи вони комуністи, подаючи за причину можливість самообвинувачення. Як Вайнтрауб так і Каплан вже були раз переслухані в сенатській комісії в 1937. Тоді Вайнтрауб заперечив, наче б він був комуністом, а Каплан відмовився відповідати. Про Заблодовского свідчив Чамберс, що він був помішником головного совєтського аґента, знаного під іменем „Річарда", який постачав підроблені пашпорти для російських аґентів. Чамберса представив Заблодовскому в 1936 р. голова американського комуністичного підпілля, Дж. Пітерс. — Сенатська підкомісія призвала Заблодовского на свідчення в п'ятницю. Він живе в Ню Йорку.

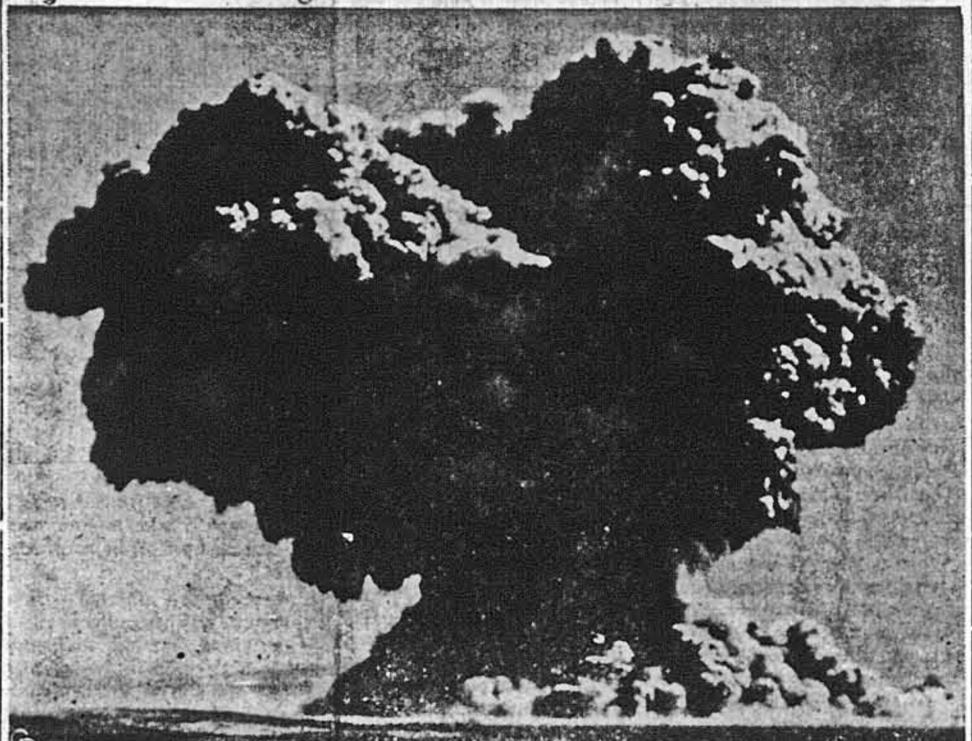
УКРАЇНСЬКИЙ КОЗАЧОК В ТЕЛЕВІЗІЇ

Ню Йорк. — Комітет Міжнародної Жіночої Виставки, що має теж українську секцію під кермою Українського Жіночого Комітету, дістав дозвіл вжити телевізії, якою послуговується Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй, на показ різних етнічних дитячих груп. Українська група заповіла виступ на год. 6 ввечір у п'ятницю 24 жовтня крізь станцію WOR T.V. З танком соло-козачок виступає 8-річний Богдан Петріна. Програма в газетах має назву „Меррі Мейлмен". Виставка, як відомо, відбудеться 1-8 листопада в казармі 71 полку при Парк Евеню й 34 вул. в Ню Йорку.

АМЕРИКАНЦІ НЕ ТВОРИТИМУТЬ БІЛЬШЕ ТАЄМНИХ ПАРТИЗАНСЬКИХ ГРУП В НІМЕЧЧИНІ

Бонн, Німеччина. — Західно-німецький канцлер д-р Конрад Аденауер поінформував вчора парлямент, що він дістав запевнення від американського високого комісаря Волтера Донелі, що американці не будуть робити жадних дальших спроб для організації таємних партизанських організацій на німецькій території, що мали б мати різні спеціяльні призначення на випадок війни з большевиками. Донеллі дав німцям це запевнення після сумного досвіду з одною такою німецькою групою, яку американці створили і фінансували та відповідно вишколювали, але яка була „поширила" своє завдання в той спосіб, що приготовила список цілої низки видатних німецьких соціялістів, які мали бути „зліквідовані" на випадок війни.

ЕКСПЛЬОЗІЯ ПЕРШОЇ БРИТАНСЬКОЇ АТОМОВОЇ БОМБИ

Це перша і офіціяльно проголошена фотографія першої експльозії британської атомової бомби, що мала місце на островах Монте Белльо біля Австралії в дні 3-го жовтня ц. р. Бомбу експльодовано на кораблі, який „випарував" в горячі, що повстала внаслідок експльозії і доходила до 1,000,000 ступнів. Деякі знавці вважають, що ця експльозія перевершила своєю силою всі дотеперішні.

БРИТАНСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ „ВИПАРУВАВ" В ЕКСПЛЬОЗІЇ АТОМОВОЇ БОМБИ

Лондон. — Прем'єр Вінстон Черчил виявив вчора в парляменті, що перша проба з експльозією англійської атомової бомби відбулася в дні 3-го жовтня на островах Монте Белльо біля Австралії, та що експльозія бомби наступила на воєнному кораблі, який дослівно „випарував" в горячі приблизно 1,000,000 ступнів, яка витворилася внаслідок експльозії. Черчил ствердив, що успішний розвиток атомової бомби коштував понад 100,000,000 фунтів (280,000,000 долярів), та висловив опінію, що розвиток і успішна проба атомової бомби в Британії призведе теж до „багато тіснішої співпраці і виміни інформацій з тої ділянки між Британією і З'єдиненими Державами. З іншого авторитетного боку повідомлено, що після цеї успішної проби Британія почала фабрикувати дальші атомові бомби, як теж літаки, що перевозили б цю грізну зброю. Міністерство британської авіяції потвердило це повідомлення. Описуючи першу експльозію британської атомової бомби, прем'єр Черчил твердив, що в наслідок тої експльозії „вилетіли в повітря тисячі тон води, намулу та каміння з дна моря", а корабель, на якому експльодовано бомбу, „випарував цілком, за виїмком кількох розпечених до червоного кусні заліза, що впали на одному з островів та від яких зачала горіти висушена рістня." Переводячи пробну експльозію своєї атомової бомби, Британія випробувала рівночасно її нищівну силу для портових інсталяцій, що були спеціяльно збудовані і приготовані в пробних цілях на островах, заявив Черчил, не подаючи жадних подробиць. Він тільки ствердив, що „зброя поводилась" точно так, як передбачено в багатьох подробицях та що проба була під кожним оглядом успішна.

Невільнича праця в Китаї

Провід Американської Федерації Праці Вільних Профспілок сповістив про умовини праці в Китаї, що їх він отримав з довірочних але певних джерел. Відомості А.Ф.П. спираються на офіційних даних урядовців червоного Китаю, які співчувають, або беруть участь у підпільному націоналістичному русі. Згідно з тими інформаціями, в Китаї, як і в СССР, існує примус праці, що торкається багатьох шарів населення, від в'язнів почавши і на селянах кінчивши. Усі робітники змушені приймати наказану їм працю, яку повинні виконувати з найбільшим напруженням сил, поскільки всім їм призначується „норма", невиконання якої загрожує дуже неприємними наслідками. Усюди, при усяких нагодах, селяни і робітники повинні підкреслювати, що вони добровільно і радісно виконують цю працю. Подібно ж „добровільно" вони виконують надгодини праці в різних державних підприємствах, як фабрики, шахти тощо, за що, звичайно не отримують додаткової платні, поскільки це є вклад у відбудову країни. Звичайний китайський робітник працює тепер по 12 годин і більше на добу, не рахуючи примусової праці мужчин і жінок в підприємствах, що обслуговують армію і що зветься почесним вкладом в оборону держави.

На 7-го грудня У.Н.С. організує велике громадське зібрання в Джерзі Сити

СТВОРЕНО ОКРУЖНУ РАДУ ВІДДІЛІВ У.Н.С. ДЖЕРЗІ СИТІ, БАЙОНУ І ОКОЛИЦІ

Джерзі Ситі, Н. Дж. — В неділю, дня 7-го грудня ц. р. відбудеться в Українському Народному Домі в Джерзі Сиіі велике громадське зібрання місцевих і довколишніх громадян, на якому будуть обговорені важливі актуальні проблеми нашого життя. В програму зібрання входитиме теж відповідна мистецька частина. Рішення влаштувати таке загальне зібрання-віче винесено на нарадах представників відділів Українського Народного Союзу в Джерзі Сиіі, Байоні та околиці, які відбулися в четвер 23-го жовтня ввечорі та у висліді яких створено Окружну Раду Відділів УНС надгудсонського району. В нарадах, що ними проводив д-р Л. Мишуга взяло участь 24 представники з 11 місцевих і довколишніх відділів. Під час дебат, в яких забирали голос майже всі приявні, стверджено, що одною з головних причин в теперішніх недомаганнях нашого громадського життя є недоцінювання громадської ролі, значення і можливостей Українського Народного Союзу і тому треба поробити всі можливі заходи, щоб ці недомагання усунути, максимально активізуючи працю відділів і у відділах. Для громадського обговорення і вияснення всіх тих актуальних проблем рішено скликати загальні наради всіх громадян надгудсонського району та спільно шукати нових шляхів для оживлення нашого громадського життя. Для різноманітности, наради будуть переплітані відповідною оригінальною мистецькою програмою. Створивши Окружну Раду, обрано теж її тимчасову управу, яка має приготовити відповідний правильник, що мав би бути затверджений поодинокими відділами, після чого Рада мала б стати постійним дорадчим центром місцевих і довколишніх відділів в їх організаційній і громадській праці. Підкреслено, що ані Окружна Рада, ані її праця в нічому не буде встрявати в компетенції поодиноких відділів УНС ані інших місцевих організацій. До тимчасової управи Окружної Ради обрані: А. Драган, М. Кормелюк, Меланія Мілянович, І. Грабар та Неля Олсен. Збори рішили звертутись цею дорогою до всіх організацій Джерзі Ситі, Байону, Юніон Сиіі, Гобокен та околиці, з проханням, щоб на день 7-го грудня здержались від влаштовування власних імпрез, беручи масову участь у громадському зібранні УНС в Джерзі Сиіі.

Етлі здобув перемогу над Беваном у відношенні 188 до 51

Лондон. — На зборах Лейбуристських парляментарних послів провідник цієї партії бувший прем'єр Етлі, поставив резолюцію, в якій домагався розв'язання групи Бевана. „Парляментарний клюб приймає і схвалює політику свого проводу і схвалює негайне розв'язання всіх організаційних груп у партії, які не признає партійний провід. Він також взиває всіх своїх членів стриматися від усяких атак один проти одного в парляменті, пресі і на вічах". За тією резолюцією голосували 188 послів, 51 були проти, а коло 50 послів сиділи з боку і не мали відваги виявити свого становища. Беван домагався відложити голосування до того часу, коли буде зформований так званий „кабінет у тіні", який має очолювати партійну політику в теперішній сесії парляменту, що відкривається 4 листопада. Беван відпекувався тих пресових атак, які досі появилися проти проводу партії.

„Мав Мав" терористи вбили найстаршого тубільчого ватажка

Найробі, Кенія. — Терористи з тайної тубільчої організації „Мав Мав" вбили найстаршого ватажка племени Кікую. При цьому вбили одного африканського поліциста, а два інші загинули без вісти. Поліція арештувала 21 члена терористів, що підозрілі в убивстві. Цей ватажок дав знати англійцям, що 500 членів „Мав Мав" відбувають збори в місцевості Ніері, що 45 миль від столиці. Туди негайно пішла поліція, а ватажок Ндері поїхав із двома поліцистами до місця зборів. Там вони вистрілили в повітря і розбили збори, ватажок поводився дуже хоробро, але „по дурному" замішався між членів „Мав Мав", які його закололи ножами. Назагал, в Кенії панує спокій, терористи виступають проти своїх тубільців, які не годяться із їхньою терористичною тактикою. Один європейський сільсько-господарський спеціяліст знайшов останки чарівництва терористів „Мав Мав" — повішеного мертвого кота і записку, що всі члени племени Кікую згинуть, коли будуть у спілці з європейцями.

Рокефелер помагає розвиткові економії в Бразилії

Ню Йорк. — Крім Венесуелі, Нелсон Рокефелер призначує свої капітали на розвиток господарства в Бразилії. Його головна мета в такому намірі — піднесення видатности рільництва. Упродовж п'яти років своєї праці він поробив теж старання в іншому напрямку, а саме в закладенні банкового інвестиційного підприємства, у виріб чоловічих готових одягів і в залізні вироби. Рокефелерові підприємства, хоч ведені на бизнесових засадах, мають ще й чисто гуманітарну місію, а саме піднести життєвий стандарт населення. Давніше вже закладене підприємство під назвою ІБЕК пустилося на ровиток сільського господарства в таких околицях, де жадне бразилійське приватне підприємство не хотіло братися.

О.Н „НЕ ПОТРЕБУЮТЬ АҐРЕСОРІВ" НА СВОЇХ НАРАДАХ

ПОЛІТИЧНИЙ КОМІТЕТ ГЕНЕРАЛЬНОЇ АСАМБЛЕЇ ВІДКИНУВ СОВЄТСЬКУ ПРОПОЗИЦІЮ НА ЗАПРОШЕННЯ ПІВНІЧНОЇ КОРЕЇ НА НАРАДИ; ЗДА ПРОГОЛОСИЛИ ТЕКСТ РЕЗОЛЮЦІЇ В СПРАВІ КОРЕЇ

Об'єднані Нації, Ню Йорк. Політичний Комітет Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй відкинув вчора більшістю 38 голосів проти 11 та при 8 здержаних совєтську пропозицію, щоб на наради в справі перемир'я в Кореї запросити північно - корейського представника. Пропозицію відкинено після гострого виступу державного секретаря Діна Ачесона, який запевняв, що Об'єднані Нації „не потребують аґресора" на нарадах. В користь совєтської резолюції, — крім самого Совєтського Союзу і його сателітів, голосували представники Бурми, Індії, Індонезії, Ірану, Пакістану і Ємену. Рівночасно Комітет більшістю 54 голосів проти 5 совєтських прийняв американську пропозицію, щоб на наради в тій справі запросити представника Південної Кореї. Тільки югославський представник здержався від голосування. Звернено увагу на те, що совєтський представник, пропонуючи запросити до дебат в справі Кореї північно - корейського представника, не пропонував запросити теж представника комуністичного Китаю. Довгі дебати на цю тему забрали ввесь час вчорашньої сесії і тому державний секретар Дін Ачесон, який мав бути першим промовцем в загальних дебатах, мусів відложити свій виступ до сьогодні, бо вчора не стало часу. Тимчасом американська делеґація проголосила текст резолюції, яка буде запропонована Генеральній Асамблеї та в якій, стверджуючи теперішнє загальне положення на переговорах в Панмунджом і на фронті, закликається Північну Корею і червоний Китай припинити дальше кровопролиття та погодитись на чесне і справедливе перемир'я на обстоюваних аліянтами передумовах.

Французи відбули наради з Ачесоном в справі Африки

Об'єднані Нації, Н. Й. — Французький представник в Об'єднаних Націях Генрі Гопенот відбув вчора довшу конференцію з державним секретарем Діном Ачесоном, обговорюючи з ним американське становище в справі арабської і азійської критики французької адміністрації в Тунісі і Марокко. Французи не скривали свого невдоволення після того, як американський представник, разом з совєтським бльоком та арабськими і азійськими країнами, голосував в користь поставлення цеї справи на порядок нарад Генеральної Асамблеї. Хоч про перебіг вчорашніх розмов не сказано нічого конкретного, проте французький представник не скривав свого вдоволення з їх висліду. З поінформованих кіл заявляють, що Ачесон запевнив французького представника, що Злучені Держави не підтримуватимуть жадної резолюції або рішення, яке виходило б поза рекомендацію, щоб французький уряд намагався полагодити суперечності в порозумінні з тубільчим населенням.

Аліянтська авіяція бомбардує ворожі позиції на фронті в Кореї

Токіо. — Сильні з'єднання аліянтських боєвих літаків виконали вчора нищівну атаку на ворожі позиції на центральному секторі корейського фронту, засипаючи їх бомбами всіх калібрів. Атаку виконано на ворожі позиції на північ від Кумгви на центральному секторі фронту, звідки червоні в останніх тижнях починали свої наступи. Негайно після авіяційної акції, південно-корейські війська виконали атаку на баґнети, розгромлюючи ворога та завдаючи йому великих втрат. Тимчасом, заступник американського секретаря оборони Вільям С. Фостер, що перебуває на відвідинах в Кореї, заявив в аліянтській головній квартирі, що тепер робиться заходи в тому напрямі, щоб фронтову лінію обсадити південно-корейськими військами, додаючи, що це ще забере деякий час, заки це можна буде виконати.

Англійці уласкавили Кессельрінґа

Бонн, Німеччина. — Тут офіціяльно повідомлено, що англійські власті в Німеччині уласкавили колишнього гітлерівського маршала Альберта Кессельрінґа, звільняючи його від дальшого відбування кари тюрми, на яку він був засуджений за воєнні злочини. Кессельрінґ був засуджений початково на кару смерти за масакру 335 цивільних італійців в Північній Італії під час війни. Пізніше йому замінено цю кару на досмертне ув'язнення і потім знову на 21 рік тюрми. В липні ц. р. його звільнено з в'язниці на лікування і тепер цілком уласкавлено. Колишній маршал Еріх фон Манштайн це ще останній з видатніших націстівських воєнних злочинців, що перебувають в англійському ув'язненні.

Д-Р ВАКСМАН ДІСТАВ НАГОРОДУ НОБЕЛЯ ЗА СТРЕПТОМИЦИНУ

Стокгольм, Швеція. — Д-р Сельман Ваксман, мікробіолог із Рутґерського університету, Н. Дж., дістав нагороду Нобеля в ділянці медицини за винахід ліку стрептомицина, яка з успіхом лікує жахливу недугу сухіт. Цього року ця нагорода виносить $33,200. Наукові інституції з усього світу зголосили були коло 20 кандидатів на цю нагороду, а д-р Ваксман в останньому голосуванні дістав переважаюче число голосів. Д-р Ваксман має 64 роки, він народився в селі Прилуки біля Вінниці, де його батько робив кухонне приладдя. 1910 року він приїхав до ЗДА, де спочатку працював на фармі в Меточині в Н. Дж., а пізніше, коли вивчив мову, студіював у Господарській Колеґії в Рутґерс. Від 1915 року він працював над винаходом нового ліку, який йому вдалося винайти недавно, майже після 30 років наполегливої праці. Стрептомицину вживають проти сухіт, і вона рятує життя сотням тисяч тих, що хворіють на сухоти. Цей лік приносить університетові Рутґерс мільйони доходу від тих хемічних фабрик, що його продукують. Ця нагорода Нобеля дійсно здійснює бажання її основника, який, доробившися мільйонів на винаході динаміту, хотів частину із своєї спадщини призначити тим, що „віддадуть людству найбільшу прислугу".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage privided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
В Джерзі Сити і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	$ 6.50	Six months	$ 6.50
На три місяці	$ 3.50	Three months	$ 3.50
Число з понеділка (з англійською частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weakly, English language suppl.)	
На рік	$ 3.00	One year	$ 3.00
На пів року	$ 2.00	Six months	$ 2.00

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ХАРАКТЕР — НАЙБІЛЬША СИЛА

В першій половині цього місяця газети, що належать до спілки Скрипс-Говарда, друкували ряд статтей, надісланих з Лондону, що мали би бути порадою для будучого американського президента в міжнародних проблемах. Ці поради відносяться головно до Европи, яка живе в постійному страху перед новою совєтською агресією. Вільям Філіп Симмс, автор тих статтей, це довголітній закордонний кореспондент і спец від міжнародних проблем. Він старий і на емеритурі. Але з уваги на теперішнє напруження у світі та ролю, яка припала Злученим Державам на міжнародному форумі, а в якій важить слово президента цеї країни, згадане газетне підприємство звернулося до Симмса, щоб написав кілька статтей з „порадами" для того, хто 4 листопада буде вибраний наступним президентом.

Симмс відомий з своїх знаменитих політичних аналіз, в яких він постійно звертав увагу на небезпеку з боку російського імперіялізму. Але він теж відомий „франкофіл". Для нього Франція теж і тепер на першому місці, коли мова про демократичний західно-европейський фронт оборони перед загрозою Совєтів. Так він тепер глядить на цю проблему і так дораджує глядіти на це новому американському президентові. Не зважаючи на партійне розбиття, політичні розходження та комуністичні впливи, що спричиняють раз-у-раз міністерські кризи в Франції, Симмс має далі величезне довір'я до французького народу та його любови до свободи. Зате не має такого самого довір'я до Англії, в якій перебуває... На його думку ми є свідками сумерку британської імперії та сили. Тому дораджує наступному президентові ЗДА не дуже рахувати на Велику Британію, як першорядну силу щодо зобов'язань, які вона повинна б виконати як одна з членів Північно-Атлантійського Пакту Оборони, а покладатись більше на Францію.

На це відповів Симмсові перебуваючий в Ню Йорку британський закордонний кореспондент, Радні Кемпбелл. Він пише, що Симмс, говорячи про англійський нарід, забув за найбільшу цінність цього народу — його характер. А цей характер — унікат у світі. Він незломний, винахідчивий, доброзичливий, веселий, що вміє пристосовуватись до часу і обставин. Спертий на тверду віру в Бога він вміє пізнавати справжні цінноші. „Ми нині такі сам добрі, як колинебудь давніше", пише Кемпбелл, „бо характер надає вигляду окруженню і діянню у злий час". Він пояснює, що якраз англійський характер відограв величезну ролю також і в об'єднанні американських колоній. Американські піонери, пише він далі, не хотіли ніколи визнати, що вони переможені й це тривало так довго, поки таки не стали вільними і об'єднаними та панами усіх багатств своєї країни, даючи одночасно місце і для інших культур та цивилізацій, що вкінці довело до створення „американського характеру", який вміщає в собі „найкращі елементи британського характеру". Характер помагає нині Британії, не зважаючи на змінені економічні обставини та поважну втрату крови за волю в світі, „глядіти в будуччину з повною стійкістю та самопевністю та з її традиційним генієм до імпровізації".

Р. Кемпбелл подав ще і ряд фактів, які доповнювали характеристику англійського народу, а з яких виходить, що Британія теж і нині веде перед на багатьох ділянках світового господарства, науки, винаходів і т. п. Англія, пише Кемпбелл, добре знає, яким великим лихом є комунізм, як теж ті елементи, що є проти зброєння і ведуть протиамериканську пропаганду. Проте він переконаний, що Британія це все переможе і дораджує теж і Симмсові довіряти Британії, як вірному союзникові, спираючись — на „її характер".

ДВА КАНДИДАТИ

Передвиборча кампанія, віддалена ще тільки на півтора тижня від самих виборів, доходить до вершка свого розгару. Обидві великі партії і обидва — сміло можна сказати — великі кандидати докладають всіх зусиль, щоб перехилити на свій бік публічну опінію та здобути перемогу у виборах. В рух пущено дві величезні передвиборчі машини, в передвиборчій кампанії заангажовані мільйони людей, преса, радіо, численні інституції ,все стоїть під знаком виборів і порушується справді небо і землю, щоб добитись перемоги. Але головний тягар тої майже надлюдської кампанії-двигають обидва кандидати: губернатор Стівенсон від Демократичної партії і генерал Айзенгавер від партії Республіканської, довкола яких і зосереджується ціла кампанія.

Підсумовуючи дотеперішній перебіг кампанії, можна прийти до висновку, що обидві партії, а з ними і ввесь американський нарід, вже давно не мали у виборах таких сильних двох суперників в кандидатурі на найвищий пост в країні. Під час кампанії виявлено недвозначно, що перед вибором кандидатів, ген. Айзенгавера була б радо прийняла за свого кандидата теж Демократична партія і поодинокі видатні представники тої партії, включно з президентом Труманом, виразно це заявили. Те саме можна б сказати і про губернатора Стівенсона. Після його вибору, республіканці щиро признались, що Демократична партія навряд чи могла вибрати сильнішого кандидата та дати республіканцям „твердий горіх" до розкушення в передвиборчій кампанії.

Передвиборча кампанія в Америці це клясичний приклад демократії в дії. Кандидат на публічний уряд, а зокрема на найвищий пост в країні, мусить перейти справжнє передвиборче „чистилище", в якому не залишиться на ньому „сухої нитки" не тільки ззовні, але якому й душу вивертається назовні та показується загалові всі її „світла і тіні" в минулому, сучасному і на майбутнє.

В цьогорічних виборах американський нарід матиме перед собою направду не легке рішення, на котрого кандидата віддати свій голос, бо немає сумніву, що обидва вони „доросли" до уряду президента, за який змагаються. Обидва вони походять з старих і славних американських родів, обидва вони добре служили своїй країні і своєму народові на тих постах, які досі їм приходилось займати і обидвох їх вважається за цілком здібних дати собі раду з усіми тими проблемами, що стоять сьогодні і можуть стати завтра перед президентом наймогутнішої країни світу.

Чим тоді керуватись при виборах і на кого голосувати? Найкращу відповідь на це може дати собі кожний громадянин. В дотеперішній передвиборчій кампанії виявлено цілу низку подробиць — бо тільки подробицями, а не принципами різняться обидва кандидати — на підставі яких можна зробити свій вибір. Одного може більше переконувати дотеперішній міжнародний досвід та провідницькі властивості ген. Айзенгавера, іншому може промовляти більше адміністраційна рутина губернатора Стівенсона, а для ще інших можуть бути рішальні інші подробиці якими обидва кандидати відзначаються. Крім того, багатьом можуть допомогти в їхньому рішенні на кого віддати свій голос партійні міркування, республіканські або демократичні, хоч і вони в головних принципах не багато між собою різняться.

Отже, як сказано, рішення не легке і цілком певно буде багато демократів, які голосуватимуть на республіканського кандидата, і навпаки, будуть такі республіканці, що віддадуть свій голос на демократичного кандидата. Рішення важке, але рівночасно і легке, бо обидва кандидати добрі і кожний з них дає гарантію, що уряд президента він виконуватиме згідно з принципом „з народу і для народу". Проблема може бути тільки в тому, котрий з тих кандидатів ліпший і це повинен вирішити кожний громадянин для себе.

Микола Кокольський

НЕ СЛОВО, А ЧИН

Видавництво „Свободи" зложило дар в сумі 100 дол. на покриття коштів друку української читанки „Слово Рідне", повідомляє „Українська Громада". Ця новинка спонукала мене написати кілька слів на тему нашого розуміння патріотизму та жертвенности.

Ми не скупі на словесну патріотику. З нагоди святкування різних роковин сиплемо патріотичними промовами, закликами, складаємо приречення та обіцяємо „положити душу й тіло". Розгріваємо серця на солом'яному вогні та заспокоюємо національну совість на деякий промежуток часу, аж до наступного святкування. І мабуть тут треба шукати джерела цього безконечного ряду всякого роду імпрез, що заливають нашу громаду. Слова заступили нам чин.

Не хочемо твердити, що реальних чинів у нас немає. Ні! Вони є, деколи навіть великі. Проте не відповідають нашій потенціяльній спроможності. Чи є у нас бодай приблизна рівновага поміж доконаними чинами, а цими сотнями тисяч членів української спільноти на нових землях, якими чванимося? Твердимо, що ні, що до тієї рівноваги ще нам далеко.

Беремо під увагу дві ділянки з цілости нашого національного життя, а це Національний Фонд та шкільну проблему. Перед нами фінансове звідомлення У. Н. Фонду за роки 1950 і 1951. Приходи за минулий рік досягли суми 128,963 дол. 79 центів. Зложили її 11.890 поодиноких осіб та організацій. На цілу американську землю не цілих 12 тисяч одиниць (у тому й організацій) засвідчили свою любов до української нації не словом, а реальним чином. Чи може бути ще різкіша диспропорція поміж патріотичними словами і чином? І це чином дуже скромним навіть для відносно бідного українського громадянина, бож пожертвою пересічного заробітку ледве одного-двох днів праці на рік! На тлі отих 12 тисяч платників блідне вся наша патріотика, а наші голосні заяви про любов „Неньки-України" мають посмак кепської патетичної декламації. А між тим Н. Фонд має бути основою розбудови нашого національного життя. Скільки то плянів і проєктів висунули ми на сьогорічному Конгресі, скільки гарних слів проголосили! Чи багато з них можна зреалізувати при такій жертвенності?

А ось друга ділянка — виховання. На першому місці нашої національної політики мусимо поставити виховання нашої дітвори в рідній школі. Нам не вільно відкладати цієї справи на завтра, а треба розв'язати зараз, негайно. Адже чимало наших дітей вже пропало для нас безповоротно. Ба, вже відчужуються від нас діти, які ледве що тільки стали на новій землі. Зрозуміймо, що питання розбудови рідного шкільництва на тутешнім ґрунті незвичайно важке і дасться розв'язати при чинній допомозі цілої нашої громади. Сьогодні шкільна справа спочиває виключно на плечах нашого ідейного учительства, що по цілоденній праці жертвує свої вільні хвилини для молоди на вечірніх курсах українознавства. Від громадянства можна б вимагати, щоб хоч посилало свої діти кілька разів у тижні на науку. А тимчасом? Велика нюйоркська громада спромоглася ледве на сотню дітвори. А де решта? Варт поглянути ще й на списки дітей, що ходять на курси українознавства. Знайдете тут дітей, яких привозять бабуні та мами з далекого Бронксу. Але рівночасно даремне будемо шукати за неодною дитиною батьків з голосними іменами на нюйоркським давитавні. На це нема ніякого виправдання для свідомого українця та ще „політичного еміґранта", бо це заперечення самої суті поняття політичної еміґрації. Балачки про те, що, мовляв, дитина вже вчиться української мови в школі чи вдома, вказують на брак розуміння завдання курсів українознавства. В місцевих школах даються дитині ледве перші відомості з мови. А вдома? Загально відоме, що батьки це найгірші педагоги для власних дітей! Ми переконані, що причина малої фреквенції дітвори на курсах українознавства в чім іншім, а це — в грошах. За науку треба платити. Це не значить, що в нас немає гроша на оплату. Чимало з нових іміґрантів уже мешкає у власних „гавзах" та їздить власною „карою". І може якраз тому нам тяжко кинути гріш на школу, хоч би й для виховання власної дитини.

Завдання курсів українознавства це виховання української дитини в любові і прив'язанні до рідної нації. Дитина пізнає землю батьків, її красу і багатство. Пізнає великі моменти боротьби її прадідів в обороні волі, безприкладний героїзм та безграничну посвяту нації в обороні своїх та загальнолюдських ідеалів. Врешті пізнає вона високу культуру, створену на протязі тисячліття існування нації. Всі ті моменти мають велику виховну вартість. Вони промовляють безпосередньо до вразливої душі дитини, зворушують її до глибин, будять у неї цінні почуття, які залишаються на все життя.

Ось шляхи і цілі виховання української дитини. А скільки батьків, що бажають дати таке виховання своїм дітям? Сотня дітвори на великий Ню Йорк — це відповідь. Яка велика розбіжність поміж нашими гарними словами і ділами. Між тим час пролітає стрілою, і ми не міцнімо, а слабнемо. Кожна невикористана днина це мінус у нашому національному біляксі. Раз-у-раз хтось відходить від нас у дорогу, з якої немає вороття, раз-у-раз рідіють наші ряди. А де є свіжі сили? Хто заступить прогалини в національному фронті, якщо ми не підховаємо молодого покоління?

Недавно читали ми серйозну статтю про кризу українознавчих наук. Треба з цілою повагою підкреслити, що ця криза щойно починається. При нашій пасивній поставі до справи виховання молодого покоління вона буде поглиблюватися скоріше, ніж думаємо, та може скінчитись великою шкодою для української ідеї. На рідних землях викривлять та задушать її большевики, а на нових ми самі дозволимо їй упокоїтися. Панахиди та манифестації не виховають дитини!

Україна для нас не парада, а велика й жива ідея, за яку страждали та вмирали цілі покоління. Пам'ятаймо про це завжди і всюди, та доказуємо чином нашу любов до рідної землі. І наливаймо цією любов'ю серця наших дітей. Для вирізьблення душі нашої дитини творім рідну школу скрізь, де тільки живе українська дитина. Гріш, який зложимо на ту ціль, ніколи не буде завеликий. Матеріяльну вартість можна завжди набути, але загублена дитина це страта, якої ніхто й ніколи нам не поверне.

Бути членом Українського Народного Союзу, значить належати до такої української організації, яка об'єднала в Америці й Канаді найсвідоміші українські сили в один ідейний моноліт та поставила його на службу нашим країнам та нашому поневоленому українському народові!

Микола Очерет

ТРИ ЗУСТРІЧІ

У вересні місяці 1950 року совєтського міністра закордонних справ Андрея Вишинського, що приїхав на сесію Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй до Ню Йорку, на пристані зустріли представники совєтського посольства і він разом з ними поїхав в будинок совєтської амбасади. Зустріч була тиха і лише поліцейська охорона, що їхала на мотоциклях навколо автомобілів, свідчила про важність персон, які їхали в автомобілях.

Років 15 перед цим ми були свідками другої зустрічі Вишинського, тоді верховного прокурора Совєтського Союзу. В той час, — пише О. Бужанський, — ми працювали на водорозділі між озером Вига та Матко-озером. Праця була каторжна, бо замість звичайного ґрунту, як було зазначено в розвідочних плянах, виявилась скеля та так званий „пливун" — густе болото. Властивість „пливуна" була така, що та кількість, яку ми вибирали за день, за ніч знову стікала з боків і виходила наверх — тому робітня площа зрівнювалась. Така несподіванка поламала всі технічні розрахунки і начальство на нашій дільниці оголосило „аврал".

На місце роботи зігнано більш 20 тисяч людей, які працювали у дві зміни — по 12 годин кожна зміна. А щоб робота йшла інтенсивніше на місце праці були доставлені духові оркестри, які грали протягом круглої доби. Коли ж і це вже перестало допомагати, то для збудження „ентузіязму" у робітників-каторжан, стали приїздити на будівництво „вожді". Тож там ми зустрілись з Кіровим, з Ягодою, з Сусловим, а зрештою і з верховним прокурором Совєтського Союзу А. Вишинським.

Був скликаний мітінг і верховний прокурор нам змалював значення для Совєтського Союзу Біломорського каналу, привітав нас з честю, що виконувати таку відповідальну роботу, совєтська держава довірила саме цьому колективові в'язнів, далі пообіцяв за гарну роботу зменшення строку ув'язнення на чверть, третину і навіть на половину, в залежності від ефективності праці того чи іншого в'язня. Для сверхударників верховний прокурор пообіцяв повне звільнення від ув'язнення по закінченні будови каналу, твердо знаючи, що жоден з тих сверхударників, виснажившись від надмірної праці, до цього не доживе. „Хай же живе вірний „страж" Совєтської Держави — ГПУ. Хай живе геніяльний творець пляну будови Біломорського каналу тов. Сталін!" — закінчив свою промову Вишинський і оркестра заграла інтернаціонал.

Урочиста частина закінчилась і верховний прокурор Совєтського Союзу спустивсь з трибуни до в'язнів-рабів. Звернувшись до ближчого в'язня він запитав: „Ти за что сідіш?" В'язень випроставсь на весь свій зріст і промовив: „Перш за все гражданин Вишинський не „ти", а „ви", бо я з вами не знайомий. А потім, коли верховний прокурор цікавиться, то може запитати у мого слідчого за що я тут сижу. Слідчий мені про це не сказав і тому я про це не знаю." Вишинський круто повернувся і пішов до трибуни. І саме в цей час з гущі в'язнів-рабів розлігся гучний свист, але тут духова оркестра заграла Інтернаціонал і в'язнів погнали знову на роботу.

Наслідком цієї зустрічі був добровільний державний займ: „Канал до строку", що оголосила адміністрація між в'язнями-рабами, а тому кожен в'язень мусів придбати облігацію цього займу, де було написано, що він „добровільно зобов'язується для держави відпрацювати якусь кількість „годин поверх норми". Саме через цей „добровільний займ" нам усім в'язням так врізалась в пам'яти та зустріч з верховним прокурором Совєтського Союзу Андреєм Вишинським.

І ось тепер ми читаємо про третю „урочисту" зустріч Вишинського, який приїхав оце на Генеральну Асамблею таки до Ню Йорку.

Пароплав „Квін Елізабет", на покладі якого був міністер зовнішніх справ Совєтського Союзу Андрей Вишинський, причалив до пристані коло 50 вулиці удень о год. 1:30. Совєтського міністра тут зустріли дві групи. Перша була невеликою і полохливою: було кілька десятків комуністів, які боязко притулились до перил набережної. У цих не було ні плякатів, ні прапорів, тільки червоненькі квіточки — „квіточки миру", що їх роздавали члени цієї групи, але ніхто їх не брав, бож червоний кольор ніколи не визначав миру. Значно чисельніша була друга група, що мала плякати, на яких було написано: „Гітлер спалений, Мусоліні повішений. Чому ж живе ще Сталін?" — „Волю державам Прибалтики" — „Вишинський — організатор убивства Ніколи Петкова" — „Вишинський — могильщик Свободи", а на других плякатах — карикатури на Вишинського, де він нарисований давуном чи катом, що рубає скованих ланцюгами людей. Представники різних гноблених Совєтами народів, тут зустрілись цілком випадково, без попереднього зговору. Совєтська делеґація зійшла з пароплава „Квін Елізабет" дуже швидко і її чекали чотири автомобілі, що пильно охоронялись поліцейськими мотоциклями. В першу машину сів Яків Малік, що зустрічав Вишинського, сам Вишинський сів у другу, а решта розмістилась в двох останніх. І тут почулись крики демонстрантів: „Сталінський Гіммлер!" — „Розбійники" — „Убивці!" — „Кати!" — „Большевицькі холуї!"

Машини швидко зірвались з місця і зникли за рогом вулиці. Але головну „урочисту" зустріч, якраз перед відкриттям сесії Генеральної Асамблеї, зробив совєтському міністру закордонних справ ДОБРУС разом з Об'єднанням Демократичної Української Молоді. Ці демонстранти задовго до початку Асамблеї роздавали всім летючки з такими запитами, як: „Пане Трігве Лі і делеґати вільних країн: як довго засідатимуть разом з Вами в Об'єднаних Націях бандити з Кремля!" Про цю демонстрацію читачі вже читали. Я тільки додам, що сама ця демонстрація викликала найширший відгомін не тільки в місцевій, а і в краєвій пресі та певно викличе його і в закордонній пресі, бо її учасниками були саме ті, що з ними Вишинський зустрічався на будові Біломорканалу, каналу Волга-Дон, на лісозаготівлях Совєтської Півночі, що всіх їх туди було запроторено без жадної вини за підписом генерального прокурора Совєтського Союзу Андрея Вишинського.

О. Г.

ЧЕРВОНИЙ СКЕТЧ У СЛОВАЦЬКОМУ ВИКОНАННІ

(До восьмої річниці комуністичного путчу на Словаччині)

(11)

— І ви собі запам'ятайте, — налітає на нього інженер В., — що як ще раз повториться подібний жарт, та ви і костей не позбираєте! Дурак старий!..

Дід сміється:

— Ну, хто з нас, голубе, двох сьогодні дурак — не знаю... Пий он, лучче, каву, бо вже прохолола чисто...

Якось то зачепив мене на розмову директор тої школи, яку ми займали. Почав він, як і Сергій Михайлович, здалеку, торкнувся злегка різних чисто фахових питань, а потім перейшов до питання учительських заробітків. З моїх пояснень про досить складну тарифу учительських платень, висота яких залежала від різноманітних факторів, директор розумів мало, а тому поставив питання в площині чисто реальній:

— Скільки пар „топанок" (черевиків) ви могли купити за свою місячну пенсію?

— О, — відповідаю гордо, — я за свою місячну платню могла купити в столиці найкращі черевики!

— Чому в столиці? — здивувся директор.

— Тому, що в малих містах не було склепів з черевиками.

— Так? І вам за черевиками треба було їхати аж до столиці?

— Ну, не обов'язково до столиці: черевики можна було купити і в інших великих містах.

— В таких, як Ревуца? — спитав директор, щоб вияснити собі незрозуміле явище.

— Ревуца? — посміхаюся я. — Ревуца взагалі не є місто, а містечко. В таких містечках склепів з черевиками, звичайно, не було.

Директор трохи подумав і спитав знову:

— І скільки ж ви могли купити черевиків за свою місячну платню?

— Я ж уже сказала: могла купити найкращі черевики.

— Тільки одну пару?

— Звичайно.

— А скільки вас коштувала дорога до столиці і назад?

— Ну, проїзд залізницею у нас був порівняно досить дешевий: пересічно дорога до столиці коштувала одноденного заробітку.

Директор дивився на мене не то зі співчуттям не то з погордою:

— Я за свою платню міг купити сорок пар найкращих мужеських „топанок", не виїжджаючи з Ревуци, — каже, високомірно скрививши уста.

— Як?!! — ніби не віривши своїм вухам, перепитую я. — Сорок пар?!!

— Так.

— Це неймовірно! Нащо ж вам було стільки грошей?

— Хіба це так багато?

— Страшно! Коли це правда, то ви заробляли занадто багато!

— Зовсім ні! Вам лишень так здається, бо ви заробляли мізерно.

— Що?!! — вдаю я обурену. — Ми заробляли досить!

Директор зробив кислу міну і поспішив відійти, немов не хотів додати: „Що з тобою, дурною, говорити!.."

Були ми одного разу на мітингу. Виглядав, як бездарний опис мітингів доби славетної Жовтневої Революції: були гасла, були портрети вождів, була примітивно збита трибуна ,був натовп, були, звичайно, і промовці. Спочатку промовляв якийсь півживий манекен зі званням інженера. З райдужим обличчям і мертвим голосом він говорив про перспективи повстання. Зі змісту його слів мусіло би виходити, що повстання проходить дуже успішно і незабаром досягне своєї мети. Однак з його міміки, чи вірніше, з відсутности найменшої міміки, і з тону його голосу віяло такою чорною безнадійністю, що з натовпу почали падати нетерпеливі запити: „А де ж наші війська?" „А де ж наша зброя?" „А де ми візьмемо грошей на утримання війська й уряду?" Інженер не то урвав, не то скінчив свою анемічну промову і відступив набік. Його змінив зовсім простий робітник в розстебненій сорочці і закасаними рукавами. Темпераментне обличчя нового промовця, упевнений, веселий голос і навіть вульґарність мовних зворотів вражають приємним контрастом до попередника.

— Товариші! — кричить він дзвінко. — Ваші питання слушні і показують, що ви цікавитесь нашою справою. Ви тепер є господарями держави, а ми — ваші слуги, які зобов'язані відчитуватись перед вами на кожному кроці. І ми це робимо. Питаєте: де військо? де зброя? де гроші? Військо на фронті бореться з німецьким напасником і громить його в прах. Тому його тут не видно, бож військо не є для паради. Парада буде, але пізніше, коли військо вернеться побідоносно з фронту. Тоді його побачите. Зброю ми маємо також: маємо гармати, маємо танки, маємо авіяцію. Це все також на фронті. Чи ви може хотіли б, щоб, замість на фронті, ми зброю тримали отут на цій площі? Можемо і це зробити, коли ви це вважатимете доцільним... (в натовпі чути сміх). Ну а гроші — в банку в Banській Бистриці. Чи ви, може, хочете, щоб їх звідти забрати, положити на вози і возити по всіх містах і показувати? (сміх росте і мішається з оплесками). Не бійтеся і не сумнівайтеся. Повстання є добре підготовлене і керівництво його знаходиться в твердих руках. „Руда армада" (червона армія) близько і вона нам поможе. Але поки що мусимо ставити опір власними силами, бож річ іде про наше життя і про нашу долю"...

Поговоривши в такому дусі з півгодини, промовець кінчає під бурю оплесків. Дивна річ, але я вперше в життю відчула на собі магнетичну силу впливу маси, відчула себе частиною отого безвільного натовпу і мало мало не заплакала разом з іншими. Зловивши себе на цьому, я навіть злякалася. Бо коли і мене, людину з виробленим світоглядом, могли на мить заколисати запальчиві, облудні слова жвавого комуністичного демагога, то чого ж тоді можна було вимагати від звичайних селян і простих робітників, виховуваних досі необачними чехами у симпатії до „русів", творців підступної ідеї панслявізму?..

Довірчиві і нелукаві по природі, словаки схильні були вірити кожному, хто деклярував себе оборонцем їхніх інтересів, і готові були попастися на перший-ліпший спритно закинений політичний гачок. Вони з глибокою пошаною ставились до пам'яти цісаря Франца-Иосифа, обожнювали своїх національних провідників в особах померлого священика Глінки, і ще живого тоді „кнєза" Тіса, поважали навіть Бенеша і симпатизували „русам". І коли б хтось в часі описуваних подій осмілився запророкувати трагічний кінець Тіса, то навіть комуністично настроєні словаки визнали б того або провокатором, або божевільним. Коротше кажучи, Словаччина була надзвичайно вдячним тереном для кожного політичного підступу, і тільки, може, незначна горстка інтеліґенції уміла оцінити належно небезпеку грядучих подій. Основна ж маса населення, здавши свою долю в руки проводу, все одно якому, була цілком спокійною за своє майбутнє. Як що ж хто і був невдоволений повстанням, то зовсім не з міркувань політичних. Одні були проти тому, що знали особисто тих, хто був у проводі, другі були невдоволені примусом іти до війська, третім не подобалися нові обмеження на ринку, які потягнуло за собою повстання, а ще інші вважали повстання трохи передчасним.

(Продовження буде)

П. Зілинський

БОРЦЯМ УПА

(З нагоди 10-річчя УПА).

„Слава козацька
не вмре, не поляже".

Знищено Запорозьку Січ, знищено й церкву св. Покрови на острові Хортиці — німими свідками колишньої козацької слави лишилися скелі й редути... Душі козацькі розпачливо бились в пороги Дніпрові, ревіли, стогнали — кликали нарід порвати кайдани.

І от війнула надія, Україна зі сну повставала. Греміли гармати, пестріли жупани, військо козацьке гнало ворога...

Новітні Запорожці, вертаючись з кримського походу прийшли на острів Хортицю. й тут, 29 червня 1918 р., поставили на місці зруйнованої св.-Покровської церкви залізний хрест з написом: „Сей хрест — знак щирої любови і вдячної пам'яті Орлам-Небіжчикам Запорозької Січі від вірних нащадків їх, козаків 2-го Запорозького пішого полку, який після довгого поневолення прийшов сюди перший з Отаманом Болбочаном, як організована бойова частина, і приніс з слізьми радости молитовне синовне привітання незабутнім славним Предкам. 29 червня Року Божого 1918".

Перед хрестом новітні запорожці складали обітницю, а славної пам'яті Полк. Петро Болбочан, герой кримського походу кинув вояцтву горячий клич: „Україна, як та Спартанська Мати, дала нам зброю-меч й каже: „з ним, або на нім!" І глибоко запали в серця слова полководця-патріота...

Минали роки, козаки в нерівнім бою зложили свої голови, — не принесли побідного меча Матері-Україні. Прийняла сира земля й славного Отамана - Державника. Але виросло молоде покоління, вхопило зброю й сьогодні міцно її тримає. З'явились наслідники новітніх запорожців — вояки Української Повстанської Армії, вкрився безсмертною славою їхній легендарно-хоробрий генерал Тарас Чупринка.

І знов загриміла козацька слава по світі. Три держави заприсяглися спільно знищити УПА й надаремно, бо в серцях вояків УПА жило гасло: „З ним, або на нім!" А Пречиста Опікунка козацтва помагала славу добувати, благословила в похід героїв УПА до Західних Держав в 1947 р.

І світ побачив Воюючу Україну...

Вже десять років йде страшна боротьба з ворогом, боротьба безпощадна... Багато крови, багато жертв. Зложив свою буйну голову й славний генерал Чупринка... Ворог заглушив поклик-стогін душ запорозьких братчиків в порогах Старого Дніпра...

Але ми віримо, що побідоносний меч принесе вояк УПА в останнім вирішальнім бою. І це буде незадовго.

Нехай же наші серця вдарять в один ритм з вояцтвом УПА, а свята УПА хай стануть величезною Маніфестацією всіх українців в Америці.

В. Коваль

„ЗЛОЧИН МОСКВИ У ВІННИЦІ"

Під такою назвою Головна Управа Спілки Української Молоді Америки півтора року тому видала брошуру про помордованих московським НКВД українців у м. Вінниці.

Брошура, накладом 6 тис. примірників, розійшлась по цілому світі. Крім цього Головна Управа СУМА розіслала її безплатно до американських бібліотек, університетів, окремих визначних людей та урядових установ ЗДА. Від американців надійшли листи, у яких висловлено подяку за надіслані матеріяли та прохання надалі висилати подібні.

Головна Управа також запропонувала Шкотській Лізі Европейської Свободи в Англії видати „Злочин Москви у Вінниці" англійською мовою, даючи до використання безплатно кліші з українського видання. Ліга погодилась на це, у висліді чого вже появилась ця брошура англійською мовою та, як нас інформують, в друку є вже французькою та еспанською мовами.

Натомість українські установи, яким так само було вислано брошуру, ні одним словом не відгукнулися на появу цих матеріялів та навіть не подякували Головній Управі за отримані примірники.

Цією брошурою Спілка Української Молоді безсумніву прослужилась до найширшого розголосу вінницьких подій, як в українському середовищі так і за його межами. Тільки в останньому часі в українській пресі (Европейській і заокеанській) появилося цілий ряд статей з нарíканнями на недоліки в досі опублікованих матеріялах про вислíди вінницьких розкопок. Зокрема пишеться про неточності в брошурі „Злочин Москви у Вінниці". Деякі автори цих статей просто пропонують видати їхні власні матеріяли в тих справах, як досконалі та перевірені або перекласти на українську мову німецьке видання під назвою „Урядовий матеріял про масове вбивство у Вінниці".

В „Українському Самостійнику" за 28. 9. 1952 р. поміщена стаття, в якій докоряють особисто мені, як редакторові видання брошури „Злочин Москви у Вінниці", нібито я полінувався ознайомитись з опублікованими вже матеріялами про Вінницю та зредагував пропагандивну брошурку, яка немає документальної вартости.

З приводу появи цих статей хочу подати деякі вияснення в надії, що насамперед власники матеріялів про марторологію українського народу приймуть їх до відома.

Збиранням матеріялів про Вінницю, я займався від 1946 року. Робив це не приватно, а через різні організації, у яких займав керівні становища. Зокрема через Лігу Українських Політичних В'язнів у Німеччині. Одначе ні оголошення в пресі, ані навіть особисті знайомства з вінничанами, не дали позитивних вислідів. Власники або свідки найдрібніших відомостей про те або не давали їх, перебуваючи під репатріяційним страхом, або розраховували на те, що у відповідний момент дістануть за них добрі гроші.

Нарешті пощастило мені дістати брошуру під назвою „Ук. ГПУ та НКВД у Вінниці", яку були видали німці українською мовою під час окупації України та масово її розповсюджували серед українського населення. На останній сторінці цієї брошури внизу виднів напис „україніше шпрахе", що означало, що вона була видрукована також в інших мовах.

За винятком документальних даних (дата та зізнання свідків) ця брошура до передруку не надавалася. Таким чином, приступаючи до опрацювання німецьких матеріялів, я їх передагував у частині коментарів, лишаючи документальні дані такими, як вони були в оригіналі.

Мав я на меті дати українському громадянству образ злочину Москви у Вінниці, як одного з багатьох інших, не претендуючи на абсолютну документальну вартість видання. Після появи брошури „Злочин Москви у Вінниці" появилось кілька статей на цю тему. В одній з чисел „Свободи" (не пам'ятаю дати) була також надрукована стаття Ів. Хмельницького.

Коли я порівняв деякі місця в ній з текстом редагованої мною брошури, то прийшов до висновку, що вони цілком тотожні, одначе, щоб ця тотожність не кидалась у вічі, автор згаданої статті поміняв деякі урядові дані.

Звідціля, на мою думку, повстали оті „неточності", про які пишуть критики. Що ж треба зробити, щоб матеріяли про злочин Москви у Вінниці стали направду обвинувачеинм матеріялом проти російського імперіялізму?

Єдине, це опрацювати їх з юридичного боку. А для цього непотрібно більше ніяких публікацій про Вінницю хоч би вони були з найточнішими даними розміру могил, чи кількости трупів у одній ямі.

Коли справа Вінниці стане перед міжнародним судом, ніяка брошура чи книжка не

(Закінчення на стор. 8-ій)

ЛИСТ ДО БАТЬКА

Москва, Кремль, И. Сталіну

Уже минуло дванадцять років, як я лишив тебе. Як бачиш, батьку, змірявши власними ногами всю Европу вздовж і поперек — опинився я в ненависній тобі Америці круглим сиротою і невимовно сумую за рідним краєм. Здається, самотужки переплив би океан і власним лобом розбив би залізну заслону, щоб побачити те заможне, щасливе й веселе життя моїх братів і сестер, яких, ти батьку так щедро обдаровуєш.

Америка — це своєрідна і дивна країна. Вона ніколи не досягне успіхів СССР (тут ці слова розшифровують так: Смерть Селянам, Службовцям, Робітникам). Адже тут досі неупорядковане життя: люди не мають пашпортів, військових виказок, незамельдовані в поліції, неприписані в домовій книзі, так нема такої. Робітники незакріплені за фабриками й працюють, де хочуть і коли хочуть.

Завкоми, профкоми, місткоми, групкоми, цехкоми — неорганізовані, про ударництво соцзмагання й стахановщину — ніхто немає уяви. Ні зборів, ні виробничих нарад, ні зльотів небуває, та й поскаржитись нема кому, і нема на кого. Правда, є тут юнії, але замість того, щоб створити зрошена наша земля. „Легкі кавалерії", перевірити відстаючі й розторощити їх в газеті, вони (юнії) тільки оголошують страйки та домагаються збільшити робітникам платню. Ти, батьку, напевно б таких профсоюзників давно згноїв десь на Колимі. А тут з ними сам президент конферує і нічого не може вдіяти.

Але найбільше мене мучить те, що тут досі невпроваджено в життя п'ятирічок: облігацій держпозики не розповсюджують, самооподаткування неіснує, культподаток не стягають, хоч трудящі цього категорично вимагають, бо мають досить долярів, але через брак держпозики мусять їх тримати в капіталістичних банках, або купувати люксусові авта, щоб без діла гарцювати по країні. Цій безгосподарності сприяє ще й те, що досі не ведено нормування бензини й ґуми. Коли б приділити по три літри бензини на день та один комплет ґуми на п'ятирічку — не наїздилися б!

Недавно читав я в Київській газеті, що ти батьку, на прохання робітників, знову позику випусив аж на 30 мільярдів, і за один день пролетаріят розхватав твою позику, а ще й перехльобнув на 5 з гаком мільярдів. Отож, коли серед пролетаріяту розповсюджено таку суму, то серед трудящих Америки можна було б легенько цю суму подвоїти. А за 70 мільярдів долярів можна б для такої країни як Україна, купити для кожної душі люксусове авто.

Що до особистого життя, то порівнюючи з життям соціялістичним, нема й про що говорити. Ось, наприклад мав я у Києві до війни кімнатку в жилкопівському будинку й мені багато людей заендувало. І жінка моя була щаслива, що мала можливість в коридорі на примусі варити каву. Саме тому, що я мав маленьку кімнатку, я не потребував витрачувати багато грошей на меблі, топпливо, чи часу на прибирання мешкання. Саме тому я мав заощадження і купував облігації позики.

Що з нами за кілька років зробила Америка? Ми цілком заплуталися в дрібнобуржуазному житті. Через відсутність Держпозики, я не мав де діти доляри і примушений був купити дім, а потім ще й новеньке авто. Жінка в свою чергу накупила (вона теж має в банку своє конто) всяких буржуазних витівок: фотелів, холодільник, пральну машину, радіо, телевізію, якусь хлібосушарку й інші речі, яким і назви не запам'ятаєш. Кімнати килимами повстеляла, і вигляд такий як у турецького султана. От коли б для цієї електромеханізованої всячини приділили 16 кіловат струму, як це робить київська міськрада, от о б сміху було...

Через це і почалося моє страждальницьке життя. Тільки настане вечір: в одній кімнаті телевізія репетує, в другій хтось по радіо виспівує, в третій — дочка на піяно якийсь етюд награє. Попробуйте в таких умовах щось написати, прочитати, чи заснути. В київських умовах так сусід уже напевно б стіну вивалив, або поліцію викликав. У мене ж сусідів нема — сам господар. Ось чому я так тяжко сумую за житлокопівською кімнаткою.

Бувало, коли настане субота, жінка виганяла з кімнати, бо треба було хоч раз в тиждень помити підлогу. Тепер навпаки — бери, каже, чистільну машину і поклинуй мені килими. Жінка моя настільки обуржуазилась, що за пів кілометра до крамниці по харчі не хоче йти. Автом її вези. А колись з Подолу аж на Бесарабку ногами міряла, та ще й годин 10 в черзі стояла, щоб купити оселедця чи фунт цукру. Крамниці тут теж нічого схожого не мають з Київтогівськими: всякої всячини навалено на долівці пірамідами — вибирай собі сам, що хочеш, а касирка в дверях гроші відбере. Очевидно, для такої крамниці держплян продавців з 35 запланував б. Така торгівля мені зовсім не подобається. Ось, скажімо, у Києві, вийде собі людина до крамниці, займе чергу і поки купить фунт крупи чи бляшанку крабів, то за цей час про всякі новини довідається: у кого цієї ночі непрану білизну вкрадено, скільки в крамниці „Садвинтресту" води в вино доливають, і якого там міністра мають покликати до НКВД.

Правду кажучи, нам, міським людям, ще живеться сяктак. А фермерам, то хоч в трубу лізь. Один мій знайомий з Лубенщини, Семен Вус, заробив щось із сім тисяч, і усі доляри угатив в фарму. Тепер має більше клопоту як голова укрупненого колгоспу: 150 акрів землі, 20 лісу, 5 саду, будинки, трактори і всяка там машинерія. Розвів щось із дві сотні свиней, кілька тисяч курей, качок, гусей та й корів пару десятків має. Оцей самий Семен Вус, недавно за нового Кедилака вгатив 5 тисяч долярів і хвалиться, що він їздить таким самим автом як Труман. Але скільки в його голові клопоту: все треба виростити, доглянути і вчасно продати. Тут не те, що в колхозі, де ще не встигне колгоспник виростити хліб чи щось до хліба, як московські заготовачі за кілька день під мітлу все заберуть, і у всіх колгоспників голови спокійні.

До цього Семен Вус теж жив у колгоспі „Смерть капіталу" і горя не знав. Пройде, бувало з роботи і хай той колгосп горить або провалиться — йому байдуже, чи вчасно засіяно — його не торкалося, чи є чим годувати худобу — його не обходило. А тепер? Мучиться чоловік, можна сказати — пропадає. І найбільше на тебе, батьку, нарікає, що ти досі нерозгромив капіталістів, і не визволив його, Семена Вуса, з невиносимої біди. Навіть прилюдно заявив, що тебе, батьку, давно треба було посадити на паля або повісити, і ще заявив, що буде швидко така нагода, що він сам виконає свій присуд.

Я з усієї сили захищав тебе, батьку. Бо як же тоді житиме сорокамільйоновий український народ осиротілим! Яку, кажу, користь матиме Україна, коли тебе повісити, або посадити на паля? В усьому треба вбачати, як кажуть американці, якийсь бизнес. Краще рідного батька лишити в живих, посадити в клітку та вивісити на ній напис такого змісту: „Тут сидить батько Сталін, що живими поїв понад п'ятнадцять мільйонів своїх дітей".

Я переконаний, що нема такої людини на світі, щоб не зацікавилася б тебе побачити. На цьому бизнесі можна заробити неабиякі гроші. Кожен американець (починаючи від 5 років) дасть 2—3 доляри, щоб хоч одним оком побачити твого носа. Щонайменше з Америки можна потягнути 200—300 мільйонів долярів, а скільки можна мати фунтів стерлінґів, пезів марок, шилінґів і інших грошових знаків? За ці гроші можна було б трохи відбудувати Україну, обідраних одягнути, а босих взути.

Признаюся батьку, що ми тут вже збираємось замовити у Форда спеціяльну авто-клітку та закупити тобі харчів 2,000 бляшанок „дог-фуд". Під час 19. з'їзду твоєї партії тобі всі трудящі СССР надсилатимуть привітальні листи, які зачитуватимуться перед делеґатами. Припильнуй же, батьку, щоб і мій лист був зачитаний і видрукуваний в газеті „Радянська Україна". Пока до побачення в автоклітці.

Колишній син, тепер
щасливий сирота

Ол. Терпкий.

P. S. Цей лист був зачитаний на мітінгу сиріт, колишніх твоїх синів і дочок, і одноголосно схвалений під довготривалі оплески.

ВІДГУКИ ДНЯ

КАПЕЛЮХ

Капелюх — ґуже слово, так, як калапец, або, як один український письменник любить писати — капелюш.

У нас є бриль, крисаня, але ми їх не вживаємо, хіба тоді, коли мова про подільських пасічників, чи гуцульських леґінів.

Все ж таки це справи не зміняє, капелюх був, є і буде капелюхом.

Як відомо — капелюхи є жіночі й головічі, низькі й високі, м'які й тверді, дешеві й дорогі, старі й нові.

Про жіночі капелюхи можна писати цілі томи, я до цього не беруся, а сьогодні пишу про головічі.

Був у славному городі Бориславі один головічина, що почув у собі покликання на співака. А що йому „бухнула" нафта, то виїхав з грішми й імпресаріом до . . . Медіоляну. Сидів там рік, чи два, казав, що вчився співати, але вернувся без грошей, без імпресарія і без голосу, але зате з . . . капелюхом. І то не зі звичайним, а з циліндром. Привіз його в спеціяльнім пуделку. Саме був Великдень. Наш медіолянець пішов з пуделком до церкви а після Богослуження вийшов, розкрив пуделко, витягнув циліндер і вбрав його на голову.

Це, значить, був капелюх від паради.

Оповідали мені, що два наші інтеліґенти, які посиділи в Америці два чи три роки, вибралися до Европи і заїхали до Праги. От ходять по Празі, приглядаються „пепічкам", а що на дворі гарно й тепло, то ходять голіголов а капелюхи держать у руках. Але, як тільки зайдуть у якийсь льокаль — беруть капелюхи на голову, показують, нібито, чехам „Америку". Не знаю, чи люди дивувалися, але, що сміялися — можна присягнути, бо ще й досьогодні сміються.

Кажуть про Америку, що тут люди не люблять скидати капелюхів. Щось у тому є, але не зовсім так, як це видно в „офісах" і в барах на Давнтавні в Ню Йорку. Наскільки мені відомо шановний Давнтавн не дає вірного й докладного образу Америки, а навіть самого Ню Йорку. Недавно стояв я добру годину під одним американським клюбом і — вірте Ш. Читачі, або й ні — кожний, хто входив до цього клюбу, скидав капелюх. Не знаю, чи це було типове, але я підозріваю, що навіть найбільш американські американці скидають у порядніших льокалях капелюхи.

Наше переконання про нескидання в Америці капелюхів так забилося декому з наших у голову, що це переконання поширилося і на Канаду. Хтось думав би, що Канада більш англійська, себто більш европейська, більш консервативна. Може навіть і так, але не ми, українці. Наша засада: всюди капелюхи на голові, хіба — церква, або . . . ґуже бюро.

Є в Ню Йорку Літературно-Мистецький Клюб. Нічого собі Клюб. І реферати цікаві, і кімнати привітні, і люди сходяться, послухають реферату, а потім у кімнатах сидять, балакають.

І ось заходить гість. Капелюха не скидає, стає на середині, запалює папіроску і шукає за знайомими. А знайшовши присідається і веде двогодинну балачку в . . . капелюсі.

Казали мені потім, що гість був з Канади, значить, у Канаді так „замериканізувався".

Може мав дуже новий капелюх! Я не запримітив, бо не добачую . . .

Як так далі піде, то дехто з українців, щоб швидше „замериканізуватись", буде навіть спати в капелюсі.

Галактіон Чіпка

Степан Куропась

ШІКАГОВСЬКА ХРОНІКА

Переселення до стейту Мейн відбувається у нас вже довший час, поволі але певно. Були різні балачки про те, чому якраз до стейту Мейн іде народ з Шікаґо, коли під носом у нас великий, гарний, дешевий стейт Висканзин, що своїм кліматом, фльорою й фавною пригадує ще найбільше Україну. Але люди їхали 1200 миль ніби на оглядини й вже більше не вертали, так їм припав до вподоби стейт Мейн. Довго не міг я натрапити на доброго інформатора, але вкінці таки довідався слідуюче: В одній російській газеті було оголошено, що в стейті Мейн один „казначей" отаман війська донського дає великі приділи землі майже за безцін! У висліді, до південної частини Мейну зі всіх сторін Америки помандрував козачий народ, а за ними посунули миряни. Показалося, що згаданий „казначей" не дає жодних приділів землі й хоч колись був отаманом донських козаків, тепер є звичайним „ріл-естейтом" й продає землю; хати, фарми і що попаде. Але над річкою Кенібек, між містами Портленд і Августа (столиця), зароїлося від козаків, а околиця міста Річмонд наповнилася козаками. Вкінці народ, голодний на землю, найшов кращого ріл-естейта містера Джонса, що краще послужив при наділах землі. І так мало залюднений стейт, що поруч стейту Айдаго є знаним з продукції картоплі; заповнюється добрим, працьовитим елементом, що колись в історії й політиці цього стейту може відіграти поважну ролю. Таку ролю відіграють тепер чехи в стейті Небраска, що „во время оно" не пішли слідами чеської масової іміграції до Шікаґо, Клівленду й Ню Йорку, а загналися аж до Небраски на фарми і нині з цього дистрикту вибирають все конґресмена чеського роду. Останнім був недавно померлий конґресмен Штефан, републіканець з Небраски, хоч по містах інших стейтів чехи є демократами.

Що можна купити в стейті Мейн? Мій інформатор Михайло Гавриш, нащадок козаків з Полтави, який тому 3 роки приїхав до Америки в шараварах(Знаю, бо я вийшов по нього на станцію) купив разом з сином 100 акрів землі за 6000 дол. Має він двоповерхову хату, всі будинки, 40 акрів лісу, 10 акрів саду, 40 акрів сіножати а решта під плугом. Все, як він каже, при „шосейній" дорозі над річкою, якою ідуть пароходи. Повітря добре, є соснові ліси!

Інший українець, Василь Хадай з Добромиля, людина з університетським образованням, купив 100 акрів за 5 тисяч. Є сосновий ліс, добрі будинки, є добре пасовисько. Він задумує випасати „вайт фейс" бички, й волики.

І так життя само розв'язує колонізаційну справу серед нас, а всі ті вибрані референти колонізації, що їх вибирали новоприбувші з таким шумом на своїх мітинґах, сплять сном блаженних, може й забули, що їх такими вибрано.

При нагоді треба подбати п. голов. радному УНСоюзу п. Миколі Давискибі, щоб заложити в Річмонді відділ УНСоюзу, бо ті, що з Шікаґо їдуть, є вже членами й треба їм там мати свою організацію, до якої прилучаться інші.

Союзовці вшанували своїх робітників, що все з різних нагод безкорисно працюють — окремим бенкетом в Союзовому Домі в неділю дня 28 вересня. Була це родинна імпреза при добрій вечері — при якій кожний з присутніх мав довшу або коротшу промову. На 50 присутніх говорило 27 людей (жінки здержалися) й на підставі сказаного можна кожному виробити собі погляд хто чим живе й взагалі чим дише українське союзове Шікаґо.

Кампанія УНСоюзу по візиті п. Д. Галичина набирає конкретних форм. Перед в кампанії веде св. Юр — 379-тий відділ, що як казав мені секретар п. Михайло Семків вислав недавно 19 аплікацій. За ним йде св. Стефан — 221-ший відділ, відтак св. Миколай — 106-тий, 423-тій ім. Коновальця і т. д. Навіть безіменний 114-тий відділ має вже 3 нові члени. Виглядає, що й тим разом Шікаґо стане першуном!

Занедбані райони нашого міста або т. зв. „сломс" — віджили з приходом нових іміґрантів. Чотири тисячі литовців й поляків відновили чотирикутник Арчер, Вентворт Ріка і Різні Худоби. Одні з них купують хати, другі авта, треті відчиняють „бизнеси", а четверті що-тижня несуть гроші до банкових інституцій. Одна четверта частина, отже 1000 нових людей мають вже свої доми, які вони купили в ціні 5-6 тисяч дол. й при помочі своїх приятелів відновили, вималювали і надали старій околиці іншого вигляду і надії на певну будучність, бо вони вже там й останґться.

Інші занедбані райони, Голстед, Рейсін, Норт і Медісон, переходять рівнож метаморфозу руками українців, поляків й словаків. Серби перейшли Голстед й закуповують старі доми на схід від неї.

Цей район дорожчий від першого і доми, на яких не було до війни покупців, продаються від 8-10 тисяч.

Третій район на захід, від Ресін до Деймен і дальше до Вестерн Евеню від Гренд до Норт Евеню заповнюють виключно українці. Досі 1500 нових людей купили там свої доми, відкрили свої бизнеси чи канцелярії, та процес відновлювання там йде дуже повільно, бо це кращий район, в якому видатніший вклад капіталу можна щойно заувалити.

Новий хор маємо тепер у нас, хор, що співає виключно в церкві на 12 годину. Хор зорганізував п. Яримович й складається він переважно з української голосової еліти, яка не має часу ходити на проби чи брати участь в хорових виступах з нагоди різних імпрез. У висліді тиха Служба Божа о 12 год. в церкві св. о. Миколая стала голосною й більше приманливою, та кінчається все співом „Боже великий . . . "!

Українська Бесіда, популярний клюб на Шікаґо і Вестерн, перейшов ще одну метаморфозу, тим разом зі середини. Клюб відмальовано, є нова кухня, кращі меблі а федерал Кредит Юніон „Самопомочі" має своє відреставроване гніздо. На днях буде ще „телевіжин". В суботу 11 жовтня мала „Українська Бесіда" т. зв. ґренд опенінґ, де в дружній атмосфері, при гарній оркестрі п. Мака, можна було бачити всіх наших професіональних людей з нової іміґрації разом зі своїми дружинами. Клюб дає приміщення 3-ом відділам УНСоюзу. Гарна забава, що протяглася далеко по півночі стояла на високому рівні. Як я відходив, веселе товариство співало якраз „Як єм ішов з Дебречина додому . . . "! Українська Бесіда, зорганізована на взір старокраєвих „Бесід", плянує ще Галовін Парті, запусти й Новорічну Забаву, тому всі ті, що дивуються з чого Українська Бесіда вдержується, або ті, що чекають аж вона впаде, повинні відвідати ті імпрези з цікавости.

Отець Шнурер з української православної парафії на Борнсайд відходить з Шікаґо на іншу парафію на сході. З ним відходить від нас ревний український патріот, добрий адміністратор й душпастир, людина, що зуміла з'єднати собі не лише парафіян, але й інших мирян, та що зуміла не придбати собі ворогів — про яких нині так легко. На його місце приходить о. Кулик, молодий священик американського вже роду.

ПРИЇЖДЖАЙТЕ ДО АРІЗОНИ!

Зважаючи на те, що багато людей хворих, яким лікарі доради́жують їхати до Арізони на лікування, не знають тутешніх умов і просять у листах подати їм відомості про клімат, умови життя, та про умови праці, ми, що приїхали сюди на стале мешкання, рахуємо своїм обов'язком вияснити це поскільки будемо в змозі, через укр. часописи, з тим, аби ця далека Арізона стала ясною справою кожному, що її потребує.

Місто Фінікс з передмістями має поверх 300 тисяч населення. Положене воно на рівній долині, оточений з 3-ох боків горами. Само місто, за винятком центру та нових розбудов, потопає у зелені. Вулиці рівні, чисті із обох боків з зеленими травниками. Будівлі, крім центру, одноповерхові. Промислу важкого немає. Є кілька фабрик, положених у околиці міста. У місті переважно дрібний промисл і будівництво, яке йде дуже великими темпами. Місто має безліч прекрасних шкіл. Рівнож має багато госпиталів, один з них, і то чи не найкращий, лікує всіх бідних безкоштовно, але тих, що тут прожили вже рік. Є медичний осередок, каледж і Академія. Сполучення по місті автобусне і то до найдальших закутин — від гір до гір. Населення Фініксу, це переважно хворі люди, тому до кожного прибуваючого хворого ставляться з певним спочуттям. Місто Фінікс — це курортне місто, і то напевно світового значення.

Клімат тут є особливо гарний, майже цілий рік тут стоїть суха і ясна погода. Сонечко день у день від сходу і до заходу гріє і гріє. А небо таке голубе та чисте, якого ми не бачили, відколи виїхали з рідного краю. В листопаді деколи падають доці, в зимі бувають лише в ночі приморозки, снігу не буває зовсім. Але за 60 миль звідси на північ взимі лежить досить снігу. В літі тут досить горячо, бо доходить до 112° — як було цього року. Але ця горяч суха і людина не пріє та не носить за плечима мокрого мішка, як це є у східних стейтах. Кожного дня, як правило повіває вітрець, чим розвіває горяч. Тут усі мешкання, крамниці і виробництва мають охолоджувачі, отже, люди живуть і працюють при помірній температурі.

З працею тут є дещо тяжче, ніж на сході і оплата тут є десь коло 10% нижча. Але, скажімо, кравець, механік, карпентер і т. п. фахівці і тут заробляють до 100 дол. тижнево. В кожному разі люди дають собі раду і без праці не сидять, як рівнож не вмірають з голоду. Цілком бідні та каліки дістають допомогу на прожиття. Більшість людей, що мають трохи зложених грошей, купують тут будинки, частину потім винаймають і тим сплачують будинок. А деякі купують відразу більше апартаментів, потім з винайму їх і самі живуть. Будинки є в продажі дуже різноманітні, від 3 тисяч і то вистачить дати лише 100 дол. (сто), а потім по 25 дол. місячно сплачувати. Мешкання до винайму також у різній ціні, залежить від місця розташування та кількости кімнат, отже, від 15 до 100 і більше дол. на місяць.

Тому, що Фінікс курортне місце, сюди приїжджають з усіх кінців Америки і Канади сотки тисяч людей, особливо в зимі. Одні хотять пережити зиму в теплі, а других заставляє їхати хвороба. Приїжджають сюди багаті люди, а ще більше бідних. Тяжко хворі — на ревматизм, атрайтис, астму, бронхіт, сайніс і т. п. хвороби тут находять полегшу, стають працездатними, і живуть до глибокої старости, а інші цілком забувають про свою хворобу та з часом повертаються до східніх стейтів. Але можна певно сказати, що той, хто пожив у Фініксі, то вже не захоче повертатись до східних стейтів, де погода своєю мінливістю так погано впливає на стан здоров'я. Минулого року сюди привезли літаком українця, хворого тяжким атрайтисом. Він не міг ходити і себе обслуговувати, а за три місяці тутешнє сонечко поставило його на ноги. Тепер він працює і ходить так, що не кожен здоровий його зможе догнати. Три місяці тому привезли такого другого українця. Це була жива колода, що мала очі і дивилась. Тепер він ходить, себе обслуговує, навіть ходить до вечірньої школи. Організованого українського життя у Фініксі фактично ще немає. Давні поселенці українського походження, це переважно люди, що в Америці доробились грошей, тут мають по декілька будинків, ресторани, бари і т. п. і з того живуть. Зовсім не цікавляться приїжджаючими, за винятком одиниць, що йдуть на зустріч із своєю допомогою. Є тут три православні церкви, але священики так ці церкви потворили, що люди від них відійшли. Тепер твориться нова громада. Утворюється відділ Українського Народного Союзу, має повстати Український Клюб, а за ним напевно і церква. Отже, кого умови хвороби примушують їхати сюди, той не мусить боятись того, що він тут буде одинокий та що, будучи хворим, загине між чужими людьми. Ми всі є хворими людьми, проте, хвалимо Бога за те, що він дав нам розум і ми кинули ті умови, що валили нас з ніг, та приїхали сюди, де ми можемо жити і працювати. Тут всі з нас, що з родинами, вже маємо свої власні будинки, а це значить, що про поворот до східних стейтів не маємо й думки, бо волімо жити у малій громаді, між чужими, ніж у великій громаді чахнути увесь час хворіючи. Кожного, хто хоче приїхати сюди, ми зустрінемо і наперед підшукаємо мешкання, коли він буде тримати зв'язок з нашою громадою. Пригадуємо кожному хворому, що перед тим працював і має право на одержання по хворобі, що він мусить відповідно оформити це через лікаря з тим, щоб приїхавши сюди, міг одержувати по хворобі і тут. Це відноситься і до здорових, що були б на початках без праці, а мають право на одержання безробіття. Найбільший час приїзду сюди це з половини листопада і грудень. Хто хотів би краще влаштуватись, слід їхати раніше, не чекаючи зими.

За всіми дальшими виясненнями просимо звертатись на адресу: Petro Lastowych, 1416 E Pierce Str. Phoenix, Arizona.

Петро Ластович, Семен Василенко, Степан Ганкевич, Олекса Житинський

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1952 Р.

НОВІ ВІДДІЛИ.

Зорганізовано нові відділи в ось таких місцевинах: ч. 141 в місцевині Линколн, Небраска; ч. 226 в місцевині Денвер, Колорадо та ч. 408 в місцевині Ґренд Репедс, Мішіґен.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 2. Махевський Володимир.
В. 5. Барнич Григорій Г., Ґльорія; Скала Анна, Ігор.
В. 8. Петращук Михайло.
В. 9. Вершик Роналд А., Пеллек Тереса.
В. 13. Плекан Дмитро, Емілія; Франкевич Оксана, Чура Андрій П.
В. 14. Сидоренко Макар.
В. 25. Лободяк Надія, Стефанович Богдан.
В. 28. Бабяк Петро, Ґаліда Катерина, Папа Осипа.
В. 30. Шірка веджі Степан.
В. 37. Зекерес Лілея Д.
В. 45. Юзвяк Йосип мол., Єлисавета.
В. 59. Даткун Софія, Кіраль Юрій.
В. 61. Рилик Йосип, Єва.
В. 68. Коберна Сергій.
В. 70. Книш Наталія, Купчак Любомир, Марія.
В. 78. Керилейза Михайло.
В. 83. Гавриш Степан.
В. 85. Ліман Тереса.
В. 91. Белец Андрій.
В. 100. Салівончик Іван.
В. 102. Труш Марія.
В. 106. Бондаренко Василь.
В. 116. Сеник Ігор, Марія, Орест; Хабурський Богдан О.
В. 120. Вайт Йосип.
В. 125. Бурштинський Степан, Дарія.
В. 128. Шульц Генрих.
В. 130. Ковалюк Іван, Ірина.
В. 141. о. Боровський Яків, Володимир; Бучинський Іван, Оксана; Виткович Петро, Осипа; Калита Калина, Михайло; Кліщук Йосип, Кравчук Семен, Лідія; Лихолат Антін, Розалія; Небесняк Валентина, Панасюк Роман, Софія; Пасіка Ірина, Плоский Володимир, Ольга; Стехнович Лідія, Шалавиґа Михайло, Ельза.
В. 147. Возняк Павло, Дудченко Борис, Ольга; Стрибко Орина.
В. 149. Слабик Степан.
В. 258. Олиник Микола, Анастазія.
В. 159. Стахун Марія.
В. 161. Ларниш Анна Л.
В. 170. Вішка Іван, Анна; Грабар Льорейн Д.
В. 172. Цвілюк Степан, Гільдеґарда.
В. 175. Кобейн Іван мол.
В. 176. Каллам Анна Г., Тодосічук Доналд, Хрущ Юрій.
В. 177. Івасютяк Петро, Варвара.
В. 178. Семчишин Марія.
В. 186. Стельмах Лев.
В. 189. Кресер Михайло, Ценко Володимира.
В. 204. Заяць Еліза, Шалайко Петро.
В. 211. Шалоковська Марія.
В. 213. Павличенко Олександер.
В. 217. Івасів Андрій, Мартинюк Степан, Анна.
В. 219. Д-р Комаринський Володимир, д-р Віоля.
В. 220. Пірко Степан, Каролина.
В. 226. Акульчин Терешко, Марія; Ганчарський Михайло, Анна; Дидин Дмитро, Марія; Змієвський Григорій, Тамара; Зенюк Микола, Майброда Петро, Марія; Олексюк Іван, Ушак Олекса, Федорович Калиник, Ольга.
В. 238. Афієнко Флоренція, Мельниченко Олександра.
В. 245. Довбня Григорій, Лампіка Марія.
В. 266. Пастернак Анастазія, Паращук Марта, Скибинська Леокадія.
В. 276. Гритчик Маргарета, Іванс Люїза Ів.
В. 277. Балагдюк Теофіль, Олена; Заставський Іван, Єва; Титор Петро, Ніна.
В. 281. Бойчук Дмитро.
В. 283. Гелембюк Василь.
В. 284. Нішке Софія.
В. 292. Гусак Анна, Сторожук Богдан Є.
В. 296. Пастернак Мирослав.
В. 299. Потішко Галина.
В. 305. Міллер Ральф, Смулліґан Юстина.
В. 308. Келемець Фридерик.
В. 324. Драбик Ангелина.
В. 325. Врубель Марія А.
В. 327. Кицилевич Анна.
В. 336. Дубик Степан.
В. 345. Скорупська Бронислава.
В. 348. Лапіцька Марія.
В. 352. Мелько Степан О.
В. 356. Панасюк Йосип, Наталія; Черко Лавро, Єлисавета.
В. 361. Божик Григорій, д-р Дереш Олександер, Ірина; Ставнича Любомира, Тучак Василь, Хухра Дарія.
В. 364. Ліщинський Григорій, Каролина; Чард Марія.
В. 367. Петрів Марія, Тихоневич Іван, Павлина.
В. 369. Олексин Ірина.
В. 375. Білик Михайло, Низ Ілля, Ольга.
В. 379. Вакін Христина, Ковальська Анна, Кривошия Гарасим, Павлина; Кузьо Степан, Вальтранда; Леник Анна, Максимонько Фріда П., Новак Олександра, Трачик Карло, Анна.
В. 380. Гінка Анна.
В. 388. Ярема Дмитро, Олександра.
В. 397. Недільська Надія.
В. 400. Шотик Данило, Едорія.
В. 408. Богач Іван, Анна, Зенон; Гринчишин Микола, Сасвич Роман, Фалендиш Олександра.
В. 412. Ганчук Василь, Олександра.
В. 414. Захарків Микола, Телюк Іван.
В. 423. Бойко Леонід, Павлина; Рижиковський Федір, Олександра; Садовська Валентина, Уніят Марія.
В. 432. Білян Василь, Кузан Самійло, Мішій Петро, Шамрай Василь.
В. 436. Івашко Іван, Євгенія.
В. 439. Поліщук Михайло М., Торищак Осип.
В. 441. Лилик Анастазія.
В. 446. Матчук Іван.
В. 471. Дацко Іван, Лукія; Дзява Микола, Юрій; Квас Юрій, Марія; Мандзій Володимир, Панишак Євген, Плотиця Степан, Емілія; Стецик Володимир, Анна; Трембіцький Лев, Турчманович Іван.
В. 472. Дацко Йосип, Любинецька Фалина, Тимцюрак Олена.
В. 473. Гайдамаха Іван, Гімбаржевський Пилип, Катерина; Дейнека Олександер, Звонок Михайло Федів Ігор.
В. 480. Копиль Лариса.
В. 483. Лихогруд Микола.
В. 484. Андроняк Павло, Бурак Анна, Герець Олександер, Гулякіє Микола, Анна; Задорожний Іван, Дарія; Іванишин Григорій, Гільдеґарда; Кізин Богдан, Літинський Франко, Сенько Василь, Іван, Федора; Тарнавський Іван, Анастазія.
В. 485. Берездецький Петро, Марія.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 7. Нестер Дмитро.*
В. 57. Мілян Софія.
В. 78. Вдовяк Антонина.
В. 85. Когут Федір П.*
В. 96. Вітковський Іван, Марія; Влашин Роман.
В. 106. Склярів Василь, Матрона.
В. 175. Сапа Петро.
В. 221. Склепинська Анна, Струс Микола, Чернич Іван, Олена; Шило Гордій, Валентина, Павло.*
В. 224. о. Дикий Роман.
В. 234. Юхневіціюс Едмундас, Віра Н.
В. 266. Струк Василь.
В. 271. Осташ Василь.
В. 274. Мендзала Костянтин.
В. 292. Маслій Валентина.
В. 293. Яровий Іван, Олена.
В. 296. Любинецький Михайло.
В. 298. Дідоха Федір.
В. 299. Мальчос Василь.
В. 345. Диманик Марія Л.
В. 364. Жолківський Йосип.
В. 365. Бойчак Михайло.*
В. 369. Климишин Гнат*
В. 379. Дудас Йосип.
В. 394. Кондрат Михайло, Анна.
В. 397. Пісковець Іван,* Теодозія.
В. 423. Бондаровський Омелян.*
В. 430. Кушнір Андрій, Ірина; Микита Дорія, Полатайко Ярослав, Людмила.
В. 432. Бибик Василь,* Дрозд Михайло,* Заяць Андрій, Ольга; Попіль Ярослав,* Надія; Ройко Олекса.*
В. 445. Васильків Ярослав,* Гладун Петро,* Володимира; Наконечний Михайло,* Токер Олена, Шульган Стефанія.
В. 458. Світальський Тома.
В. 459. Шкельний Михайло.
В. 485. Лещук Василь.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 13. Максимик Іван.*
В. 42. Гуда Йосип.
В. 57. Гавришко Степан, Павлина.
В. 65. Лихатин Анастазія.
В. 93. Д-р Коропей Йосип, д-р Ольга.
В. 94. о. Биковець Олександер, Валентина.
В. 105. Лопушанський Йосип.*
В. 106. Монцібович Текля.
В. 119. Стадник Анна.
В. 163. Андрієвський Іван.
В. 184. Д-р Соневицький Михайло.
В. 218. Стадник Микола.
В. 221. Зарицький Микола, Юлія; Олексин Андрій.
В. 239. Зенуік Марія.
В. 277. Беднарчук Степан, Тесля Володимир, Іван, Каролина, Сидонія.
В. 287. Ґронський Семен.*
В. 307. МекФі Марія Р., Пратер Анна, Старуський Джеррі.*
В. 367. Повх Мирослава.
В. 375. Гуменюк Йосип.
В. 380. Новицький Віктор, Єва.
В. 397. Яців Василь.
В. 398. Зуб Анна.
В. 408. Верес Роман.
В. 432. Медицький Семен.
В. 437. Бабюк Микола, Мирон,* Ґудзоватий Микола, Зиновія; Ліщинський Василь, Анна; Омецінський Омелян, Юзьків Володимир, Меланія К.
В. 446. Дендюк Мирослав.*
В. 465. Король Михайло.
В. 471. Гис Григорій, Цимбала Володимир,* Марія.
В. 472. Д-р Барановський Роман, Стефанія; Войнаровський Ярослав, Рогатинський Петро, Ольга А.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 3. Каша Семен.
В. 10. Смолій Василь.
В. 14. Добуш Григорій, Галина.
В. 75. Федірко Яків.
В. 163. Волянюк Володимир.
В. 217. Власович Іван, Надія.
В. 292. Сироватка Василь.
В. 323. Левис Олекса М.*
В. 361. Максимів Зенон.
В. 370. Лодинський Володимир.
В. 379. Ракуш Микола, Ірина; Суптела Михайло, Агафія.
В. 383. Клюс Володимир.*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 14. Романишин Віктор.*
В. 20. Когут Михайло.
В. 37. Трофимук Марія.
В. 59. Репко Андрій.
В. 78. Косинський Михайло.
В. 79. Давидчук Іван И.*
В. 84. Процик Петро, Анна.
В. 85. Гнатюк Іван 2,* Кормонік Марія.
В. 88. Паслас Михайло.
В. 106. Меуш Олекса, Анна; Пуп Костянтин, Софія.
В. 109. Волошин Петро.
В. 114. Удовиченко Григорій, Вернер,* Гільдерґарда.
В. 115. Чарликовський Василь, Ядвига; Цуняк Онуфрій, Анна.
В. 123. Бісточчі Фердинанд И.*
В. 142. Мамчак Юрій.
В. 156. Либус Микола.
В. 170. Михалко Степан, Онуфрів Омелян.
В. 174. Ковалик Едвард.*
В. 176. Бринь Микола, Оксана.
В. 184. Ринчак Іван,* Анна.
В. 189. Дацик Федір, Кулинич Павло.
В. 200. Григорович Олена.
В. 204. Валигунда Катерина.
В. 219. Пороский Іван.
В. 221. Дачишин Юрій, Марія; Доценко Тихон, Марта; Костів Роман М., Полацковий Михайло, Меланія; Тимошенко Іван.
В. 238. Мороз Олена М.
В. 240. Ковтун Василь, Павлина.
В. 242. Курчок Олена, Торик Ірина.
В. 274. Кіт Іван.*
В. 277. Фаль Степан.
В. 305. Додерко Степан, Марія.
В. 325. Рєснянівський Сидір,* Зоя.
В. 336. Калинчук Іван.
В. 360. Садовий Андрій, Герда.
В. 362. Персепонко Іван.*
В. 375. Чайковський Омелян.
В. 388. Мічулка Бессі.
В. 393. Корнило Ярослава, Савчук Василь, Ольга.
В. 406. Шекітка Ірина Р.
В. 418. Забава Василь,* Нетті.
В. 423. Бродський Дмитро 2, Дениса; Войтович Федір, Грабович Іван, Юлія; Дубляниця Роман, Коваль Дмитро, Крайник Прокіп, Криса Параскева, Мединський Антін, Олена; Панас Роман, Михайлина; Турянський Іван, Марія; Ухин Кирило,* Еліза, Павлина, Роман; Фляйшер Ріта.
В. 430. Войчевська Олена, Трибушний Михайло, Лідія.
В. 432. Великопільська Юлія, Волянський Євген,* Дутка Анна, Калавур Михайло, Кемпе Лавро,* Коваль Григорій, Коник Іван, Мазур Олена, Мацевко Григорій,* Федун Лілея.
В. 445. Стадник Василь.*
В. 458. Болеста Михайло, Кобилянський Зенон.
В. 461. Чоловський Роман, Тетяна.
В. 471. Тремка Дмитро,* Стефанія.
В. 480. Дзуранюк Михайло,* Шульга Сергій.*
В. 485. Халупа Федір, Марія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Йонкович Любов А.
В. 36. Хомик Софія.
В. 55. Олексюк Дмитро, Євфрозина.
В. 90. Погар Катерина.
В. 99. Воляр Федір.
В. 130. Д-р Соневицький Михайло.
В. 175. Верес Роман.
В. 183. Кричка Василь.
В. 189. Коваленко Віталій.
В. 220. Бабик Роман.
В. 229. Олексин Андрій.
В. 253. Цибрівський Юрій, Наталія.
В. 274. о. Мостенський Михайло.
В. 286. Лихатин Анастазія.
В. 292. Д-р Коропей Йосип, д-р Ольга.
В. 296. Лобур Павло, Наталія.
В. 304. Кутепа Ілля, Галина.
В. 326. Монцібович Текля.
В. 337. Ганас Володимр.*
В. 361. Зуб Анна.
В. 362. Деревяненко Андрій, Альбина А.
В. 371. Варт Могдалина.
В. 375. Яців Василь.
В. 379. Д-р Барановський Роман, Стефанія; Войнаровський Ярослав, Левицький Михайло, Тетяна.
В. 395. Лопушанський Йосип.*
В. 432. Дендюк Мирослав,* Мисак Іван.*
В. 436. Кравчинська Анна.
В. 445. Боровець Степан,* Параскева.
В. 460. Медицький Семен.
В. 473. Гис Григорій, Цимбала Володимир,* Марія.
В. 477. Гавришко Степан, Павлина.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 3. Каша Семен.
В. 10. Смолій Василь.
В. 14. Добуш Григорій, Галина.
В. 75. Федірко Яків.
В. 163. Волянюк Володимир.
В. 217. Власович Іван, Надія.
В. 292. Сироватка Василь.
В. 323. Левис Олекса.*
В. 361. Максимів Зенон.
В. 370. Лодинський Володимр.
В. 379. Ракуш Микола, Ірина; Суптела Михайло, Агафія.
В. 383. Клюс Володимир.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 2. Будик Йосип.*
В. 30. Цап Антін.*
В. 38. Перун Іван.
В. 110. Новецька Євгенія А.
В. 118. Йок Михайло.*
В. 137. Блейк Степан,* Катерина.
В. 222. Шемердяк Люїс.*
В. 360. Іваночко Анна.
В. 388. Девлин Вікторія В.
В. 395. Кашак Андрій,* Ольга.
В. 406. Марушак Меланія.
В. 436. Дячишин Степан,* Жук Віра.
В. 484. Баранський Володимир,* Смолинський Франко.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 20. Стефанська Павлина.
В. 76. Салабун Василь.
В. 385. Сапіт Катерина К.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 10. Студент Пилип.*
В. 11. Цапар Марія.
В. 42. Шафран Іван.
В. 86. Боклах Іван, Похна Іван.
В. 94. Ганиш Павло.
В. 98. Пилипяк Софія.
В. 102. Шило Бернард.*
В. 107. Демко Михайло.
В. 119. Омелян Марія.
В. 125. Поляк Єлисавета.
В. 130. Стахів Павло.
В. 154. Москва Теодозія, Фринцко Олекса.
В. 160. Стаско Григорій,* Сташків Григорій.*
В. 165. Костецька Стефанія.
В. 170. Моравський Гнат.*
В. 186. Поступак Степан.*
В. 205. Рабик Микола.*
В. 206. Реміник Петро.
В. 214. Дорош Іван.
В. 234. Галинович Микита, Пилат Костянтин.
В. 242. Сохина Йосип.*
В. 256. Бабій Павло.
В. 270. Сай Ксеня.
В. 276. Кріль Іван.*
В. 291. Буковський Микола 2.*
В. 292. Зен Іван,* о. Побутський Степан.
В. 308. Данко Федір.
В. 317. Вознічак Юлія.
В. 319. Вельґош Марія.
В. 338. Качмарик Антін.
В. 355. Калагурка Нестор.
В. 361. Захарчук Роман, Сагайдак Степан.
В. 403. Телег Іван.*
В. 410. Боклаг Іван.*

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком вересня 1952 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	48,714
В місяці вересні 1952 р. прийнято нових	257
В місяці вересні 1952 р. прийнято наново	71
В місяці вересні 1952 р. прийнято з переступ. листами	55
В місяці вересні 1952 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	18
В місяці вересні 1952 р. прийнято зі старого роду обезп.	—
Разом	49,115
В місяці вересні 1952 р. суспендовано	122
В місяці вересні 1952 р. відійшли з переступ. листами	46
В місяці вересні 1952 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	18
В місяці вересні 1952 р. відійшли до нового роду обезп.	—
В місяці вересні 1952 р. відійшли зо зворотом у готівці	17
В місяці вересні 1952 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці вересні 1952 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	—
В місяці вересні 1952 р. відійшли на виплачене обезпеч.	3
В місяці вересні 1952 померли	41
Разом	247
З кінцем місяця вересня 1952 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	48,868

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А. на $ 250	5
В клясі А.А. на $ 500	63
В клясі В. на $ 750	11
В клясі С. на $1000	134
В клясі В.В. на $1500	5
В клясі С.С. на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі О- 500 на $ 500	443
В клясі О-1000 на $1000	281
В клясі О-1500 на $1500	5
В клясі О-2000 на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі Р- 500 на $ 500	8,632
В клясі Р-1000 на $1000	6,396
В клясі Р-1500 на $1500	80
В клясі Р-2000 на $2000	77
В клясі Р-2500 на $2500	12
В клясі Р-3000 на $3000	9
В клясі Р-3500 на $3500	1

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі Е- 500 на $ 500	6,744
В клясі Е-1000 на $1000	3,513
В клясі Е-1500 на $1500	68
В клясі Е-2000 на $2000	62
В клясі Е-2500 на $2500	7
В клясі Е-3000 на $3000	11
В клясі Е-3500 на $3500	1
В клясі Е-5000 на $5000	1

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250 на $ 250	2
В клясі W- 500 на $ 500	6,820
В клясі W- 750 на $ 750	1
В клясі W-1000 на $1000	4,174
В клясі W-1500 на $1500	57
В клясі W-2000 на $2000	30
В клясі W-2500 на $2500	2
В клясі W-3000 на $3000	3
В клясі W-різні суми	60

Нове обезпечення на ціле життя для давніх членів

В клясі Т- 100 на $ 100	3
В клясі Т- 250 на $ 250	138
В клясі Т- 500 на $ 500	3,091
В клясі Т- 750 на $ 750	439
В клясі Т-1000 на $1000	6,791
В клясі Т-1500 на $1500	168
В клясі Т-2000 на $2000	41

Обезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя:

В клясі Е-65- 500 на $ 500	164
В клясі Е-65-1000 на $1000	77
В клясі Е-65-1500 на $1500	1
В клясі Е-65-2000 на $2000	2
В клясі Е-65-2500 на $2500	1
В клясі Е-65-3500 на $3500	1

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 65-го року життя:

В клясі Р-65- 500 на $ 500	159
В клясі Р-65-1000 на $1000	62
В клясі Р-65-1500 на $1500	2
В клясі Р-65-2000 на $2000	6
В клясі Р-65-2500 на $2500	1
В клясі Р-65-3000 на $3000	2
Разом	48,868

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 2. Дуні Христина.
В. 5. Барнич Софія М., Комарницький Іван Т.
В. 8. Внук Андрея Ст.
В. 13. Силаш Марія.
В. 20. Дяків Марія А.
В. 27. Яворський Віктор І.
В. 45. Гарасим Євген Д., Юзвяк Ричард М.
В. 57. Омецінськой Володимир Р.
В. 61. Рилик Андрій 2, Марія.
В. 70. Книш Дарія, Ірина; Купчак Лідія.
В. 75. Комаринська Сандра М., Михалюк Памеля А.
В. 83. Гавриш Іван Гр.
В. 97. Табачук Денис.
В. 100. Качур Ярослав.
В. 106. Попель Тома Л., Процьᵒ Ірина М.
В. 116. Хабурська Роксоляна С.
В. 120. Барр Шерон Фр., Вайт Осипа А.
В. 125. Бурштинський Тарас А.
В. 127. Мітринга Ліна Ст., Мочерняк Марія А.
В. 128. Глова Михайло В. мол.
В. 130. Ковалюк Роман, Ярослав.
В. 141. Боровський Віктор, Бучинський Ярослав, Виткович Віктор, Євген; Калита Іван, Марія, Петро; Кравчук Генрих, Олена; Кушулинська Анна, Лідія; Лихолат Петро, Панасюк Володимир, Ірина М., Роман; Пасіка Євгенія, Любов, Ольга; Плоский Богдан, Емілія; Стехнович Юрій М.
В. 144. Дерчак Михайло мол., Хомко Віргінія А.
В. 147. Дудченко Борис мол.
В. 149. Кривий Іван, Смеречинська Анна, Смерка Терешко І.
В. 163. Влашкевич Степан мол., Потоська Даяна М., Свістель Олена.
В. 170. Вішка Марія, Кіцей Каролина А., Філюс Орися Е.
В. 187. Сприн Патріція А.
В. 194. Дністрян Анатоль, Лев, Анна, Галина, Мирон.
В. 204. Шалайко Марія, Петро мол.
В. 217. Мартинюк Микола.
В. 218. Бурий Люба М.
В. 220. Пірко Богдан, Орися.
В. 221. Бігун Орися, Гриневич Степан, Осташ Зенон, Паньків Ярослава, Рибак Іван, Слабий Доналд, Ричард.
В. 222. Кошницька Христина М.
В. 226. Акульшин Ніна, Олександра, Семен; Ганчарська Марія, Дидин Богдан, Іван; Зенюк Микола, Юрій; Змієвський Іроїда, Олександер, Юрій; Левуш Василь, Наришкин Еріка, Роберт; Ушак Анна, Марія; Федорович Андрій.
В. 234. Гіль Анна, Ярослава В.
В. 236. Новак Даяна М., Скерпон Антін Ю.
В. 238. Афієнко Михайло.
В. 245. Лампіка Віра, Любомир.
В. 266. Челюсияк Керен А., Юркенич Дебора І.
В. 276. Сисин Доналд К.
В. 277. Заставський Роман, Ярослав.
В. 281. Чурко Ангелина, Анна.
В. 316. Герега Даяна М., Івансон Василь І.
В. 324. Драбик Анна.
В. 325. Вілаш Стела, Романська Ненсі, Шевчук Ірина.
В. 334. Терентюк Дмитро.
В. 341. Водиарчук Іванна М.
В. 343. Сенаґурська Ненсі А.
В. 347. Міллер Доналд Л. мол., Мудрий Глен М., Свідрак Марія.
В. 348. Ґудз Михайло, Кафар Антія М., Іван И.
В. 356. Черко Ігор, Олег.
В. 364. Ліщинський Ігор, Тетяна; Юрошко Денис А.
В. 367. Леник Василь І., Петрів Варвара А., Тихоневич Доналд, Микола, Юлія.
В. 375. Низ Оксана.
В. 379. Вілик Богдан В., Одарка М., Орися О.; Кузьо Омелян, Сліпець Михайло А., Трачик Аврелія, Леонарда, Стефанія.
В. 380. Гінка Ірина М.
В. 388. Ярема Ігор.
В. 408. Верес Олег.
В. 423. Рижиковський Анна, Михайло, Наталія, Олена, Ольга, Тома; Садовський Антонина, Володислав; Уніят Ірина.
В. 435. Геррел Зузанна Л.
В. 436. Івашко Дарлина.
В. 437. Гудзоватий Анна Л.
В. 439. Валер Олег Р., Дубневич Степан Р., Зеленчук Василь, Лейбич Іван Я., Пятка Леся І., Надія; Тимчик Марія, Степан.
В. 441. Кузик Іван Д.
В. 445. Луцків Мирослав О.
В. 456. Музичка Ґерґард, Пацак Ольга.
В. 461. Терпак Михайло.
В. 464. Лучка Володимир, Степан; Филипович Ольга.
В. 470. Дмитраш Петро А.
В. 471. Васса Володимир П., Дацко Катерина Ів., Марія; Дяк Микола А., Квас Данило Є., Михайло Ів., Олександра Т.; Панишак Іван, Ольга; Стецик Іванна, Юрій.
В. 472. Наконечний Нестор В.
В. 473. Сенишин Зенон, Яцик Елайн, Іван П.
В. 484. Дмитрів Михайло мол., Дуб Марія О., Задорожний Василь, Софія; Іванишин Володимир, Мельник Богдан В., Коринна Т.; Сенько Ірина, Марія, Михайло; Тарнавський Володимир П., Люба М.; Юрчишин Іван Ю.
В. 485. Берездецький Петро мол.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 14. Марущак Володимир.
В. 48. Маско Маргарета, Марія.
В. 96. Витковський Богдан, Марія.
В. 106. Скляров Максим, Марія.
В. 221. Чернич Іван, Шило Віктор, Олександра.
В. 224. Дикий Любов.
В. 271. Осташ Марія, Михайло.
В. 292. Гнатович Анна, Маслій Ярослав.
В. 293. Яровий Василь, Марія.
В. 324. Гарасимович Марія, Орест.
В. 345. Юрків Іван М.
В. 361. Пелех Маркіян.
В. 397. Пісковець Марія.
В. 428. Викстром Василь А.
В. 432. Бибик Надія Ю., Залуська Ольга Ст., Ройко Павло.
В. 445. Зарицький Федір Р.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 57. Гавришко Юлія.
В. 93. Коропей Оксана, Олег.
В. 119. Стадник Дарія, Олександра.
В. 221. Зарицька Оксана.
В. 268. Красіцький Іванна, Йосип.
В. 277. Тесля Роман.
В. 307. МекФі Йосип Ф., Каролина А..; Пратер Тома, Фридерик М.; Старушко Йосип 2.
В. 334. Христина Михайло.
В. 380. Новицька Марія.
В. 437. Бабюк Христина, Ґудзовата Регіна, Ліщинський Василь мол., Євгенія; Омецінський Володимир, Ірина; Юськів Микола, Надія, Остапа.
В. 472. Барановський Віра, Юрій.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 20. Дяків Петро, Триш Пилип М.
В. 57. Поптанич Ярослав.
В. 120. Матіяшів Петро І.
В. 140. Ткачук Катерина.
В. 194. Худий Романа.
В. 429. Перковська Марія А.
В. 437. Юськів Микола, Надія, Остапа.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 78. Косинська Марія.
В. 84. Процик Андрій, Любов, Марія.
В. 96. Деланко Роналд І., Соболь Розамарія.
В. 106. Пуп Ольга, Степан.
В. 115. Чарликовський Йосип, Микола, Христина.
В. 151. Сокальський Василь.
В. 170. Гакало Ніна, Ольга.
В. 174. Ковалик Патриція Ів.
В. 176. Бринь Андрій, Надія, Олександер.
В. 203. Слюсар Наталія.
В. 221. Гаврилюк Марія, Дачишин Христина, Доценко Лідія, Олена, Ольга; Полацковий Анна, Олекса, Олександер; Тимошко Василь, Михайло.
В. 238. Лавсон Христина.
В. 240. Ковтун Богдан, Ярослав Р.
В. 279. Вуркгард Сара А.
В. 325. Рєнскі Василь, Лідія, Надія.
В. 343. Лиско Катерина А.
В. 345. Андрусецька Дорота.
В. 350. Грицишин Василь.
В. 361. Садовий Маріян Г.
В. 414. Ткач Линда М.
В. 418. Забава Василь Б., Євген М.
В. 423. Аніків Анатоль, Валентина, Зіна; Барановскас Петро, Янас; Васлядинський Маріян, Петро, Степан; Войтович Петро, Степан; Коваль Богдан 2, Роман 2; Крайник Мирон, Юрій; Мединський Анна, Антін В., Роман; Панас Роман мол., Турянський Володимир, Ухин Анна, Марія.
В. 430. Трибушний Віктор.
В. 432. Калавур Павло, Мазур Даяна В., Едвард Ст.; Стасина Іван А., Ярослава; Чабан Богдан Р., Іванна О.
В. 446. Бойчик Одарка.
В. 455. Стефанів Віра.
В. 485. Халупа Романа О.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 14. Гладкий Євген Ів., Марія Ів.
В. 193. Христина Михайло.
В. 220. Бабик Зузанна О., Степан.
В. 233. Новицька Марта Хр.
В. 266. Давидович Дмитро, Іванонків Михайло.
В. 292. Коропей Оксана, Олег.
В. 296. Лобур Тарас.
В. 379. Барановський Віра, Юрій.
В. 432. Мисак Лілея М. 2, Тарас В. 2.
В. 477. Гавришко Юлія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У.Н.С.:

В. 9. Верчич Роналд А., Пелех Тереса.
В. 28. Бабяк Петро, Ґаліда Катерина, Папа Осипа.
В. 30. Шірка веджі Степан.
В. 45. Юзвяк Йосип мол.
В. 85. Попович Тереса.
В. 91. Белец Андрій.
В. 102. Труш Марія.
В. 159. Стахун Марія.
В. 175. Кобань Іван мол.
В. 176. Тодосічук Доналд, Хрущ Юрій.
В. 186. Стельмах Лев.
В. 296. Пастернак Мирослав.
В. 352. Мелько Степан.
В. 369. Олексин Ірина.
В. 400. Шотик Данило, Едорія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 20. Дяків Петро, Триш Пилип М.
В. 57. Поптанич Ярослав.
В. 120. Матіяшів Петро І.
В. 140. Ткачук Катерина.
В. 194. Худий Романа.
В. 429. Перковська Марія А.
В. 437. Юськів Микола, Надія, Остапа.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 90. Федорчук Тереса М.
В. 307. Старушко Йосип 2.
В. 309. Камінська Анна.
В. 347. Пелехатий Мирослав.
В. 383. Мозер Вінфред М.
В. 471. Баран Данило.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 21. Тхір Дорота.
В. 130. Семуш Іван, Юрій.
В. 164. Костів Катерина, Петак Анна.
В. 172. Макар Дмитро.
В. 175. Градовський Андрій Ів., Костенко Самійло Є.
В. 204. Богданович Остап 2, Стасюк Дорота Л. 2, Шустик Юрій.
В. 234. Пятковська Анна.
В. 256. Недошитко Наталія О. 2.
В. 272. Кондрат Євген 2.
В. 370. Колесняк Катерина.

ДІТИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 51. Турок Франко.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком вересня 1952 р. було в У.Н.С. дітей членів	18,834
В місяці вересні 1952 р. прийнято нових	210
В місяці вересні 1952 р. прийнято наново	28
В місяці вересні 1952 р. прийнято з переступ. листами	28
В місяці вересні 1952 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	10
Разом	19,110
В місяці вересні 1952 р. суспендовано	79
В місяці вересні 1952 р. відійшли з переступ. листами	21
В місяці вересні 1952 р. відійшли до старших чл. У.Н.С.	20
В місяці вересні 1952 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	10
В місяці вересні 1952 р. відійшли зо зворотом у готівці	7
В місяці вересні 1952 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	19
В місяці вересні 1952 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці вересні 1952 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці вересні 1952 померли	1
Разом	157
З кінцем місяця вересня 1952 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	18,953

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ.:

В клясі 1-ій на $ 500	3,144
В клясі 2-ій на $ 400	794
В клясі 3-ій на $ 100	2,185
В клясі 4Р на $ 250	183
В клясі 4Р на $ 500	3,741
В клясі 4Р на $1000	1,518
В клясі 5Е на $ 250	309
В клясі 5Е на $ 500	4,316
В клясі 5Е на $1000	1,447
В клясі 6С на $ 500	863
В клясі 6С на $1000	453
Разом	18,953
З кінцем місяця вересня 1952 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	67,821

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У.Н.Союзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за вересень 1952 р., суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з вийнятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж вересня 1952 року взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Г. Герман, гол. секр.

ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ФОНДУ

ЗА 1952 РІК ВПЛАТИЛИ:

(Листа ч. 6 (По день 1. жовтня 1952).

КАЛІФОРНІЯ:
Сен Френсиско: По $10: Ярослав Блищак, Варвара Кацуляк.

КОЛОРАДО:
Денвер: По $10: Роман Кухар, Марія Левицька, Володимир Олексюк, Антін Перхач.

КОННЕКТИКЕТ:
Бріджпорт: З нагоди прощання В. Болонного $26 (зложили такі особи: Григорій Бойко $10; С. Даценко $4; К. Котило $2; Дмитро Олексюк $5; Василь Сливинський $10).
Колчестер: Іван і Прися Витвицькі $20.
Гартфорд: Степан Зенчак $10.
Торрінґтави: Д-р Климентій Мельник $10.

ДИСТРИКТ КОЛОМБІЯ:
Вашингтон: Остап Зенюк $10.

ІЛЛИНОЙ:
Шікаґо: Теодор Чижбій $25; Михайло Коваль $15; по $10: Стефан Вук, Петро Маланчук, Василь Прокіп, Анна Склепінська.

ІНДІЯНА:
Іст Шікаґо: Іван Лапкевич $10.

МЕРИЛЕНД:
Балтимор: По $10: Микола Баран, Іван Барнич, Онисим Чумак, Омелян Ґой, Володимир Ганас, Павло Калиновський, Остап Стельмах, Борис Зелинський; по $5: Михайло Хоміщак, Богдан Чапельський, Зеновій Ґой, Роман Ґулай, Степан Купчик, Роман Мриц, Емануїл Притула.
Генрітон: Д-р Ярослав Хмілевський $25.

МАССАЧУСЕТС:
Бостон: По $10: Антін Наконечний, Степан Сидлярчук.
Лудлов: По $10: Іван Стерпак Стефанія Стерпак.

МІШІҐЕН:
Дітройт: Іван Кульчицький збірка на забаві у п-ва Котельків $16 (на це зложили жертви: І. Котелька, О. Шипа, М. Городиський, Й. Солоткевич, Й. Чайківський, А. Франкович, Е. Філь, М. Крижанівський, А. Мельник, І. Шалко, І. Кульчицький, К. Стельмах, Е. Турецька, М. Бурдьо, М. Сороківська); Володимир Романко $15; по $10: Богдан Гулай, Семен Григорків, Адріян Крупський, Іван Лотоцький, Атаназій Слюсарчук, Богдан Ухач, д-р Антін Заплітний.
Гемтремк: По $10: Степан Дерешівський, Ізидор Мелимука.

МІННЕСОТА:
Міннеаполіс: Любомир Маковецький $10; Христина Стефанович $5.
Сейнт Пол: По $10: Інж. Богдан Гамота, інж. Іван Янович; по $5: інж. Олексій Петров, Іван Петручок; М. Білецька $3.

НЕБРАСКА:
Омаґа: По $10: Стефанія Якулова, д-р Богдан Чехут, д-р Роман Яськів, Олекса Прудиус, о. Степан Сулик, Михайло Воробець, Михайло Ждан.

НЮ ДЖЕРЗІ:
Байон: Петро Скоблик $10.
Бриджтон-Сібрук Фармс: Ігнатій Коваль $10.
Елизабет: По $10: Теодор Дідух, Іван Назаренко.
Ірвингтон: Нік Чмир $20.
Джерзі Ситі: „Чорноморська Січ" (Антін Шаран) $100; Юрій Черниґа $20 (1951 і 1952); по $10: Василь Бридун, Михайло Лободяк, Євген Мащак, Петро Палка, Василь Пащак; по $5: Анна Ґруник, Теодор Кричковський, Іван Рихвіцький.
Лафаєт: Марта Парічук $10.
Мейплвуд: Василь Ткач $10.
Милвил: Панко Чопек $10.
Ню Бронсвик: Александер Вілинський $10.
Нюарк: По $10: Наталія Рущицька, Іван Стринадюк; Степан Коноба $20 (1951 і 1952).
Петерсон: Ігнат Макаренко $10.
Плейнфилд: Йосиф Ярема $10.
Розел: По $10: Михайло Гнатьо, Едвард Мельничук.
Трентон: По $10: Іван Бурлай, Любомир Лампіка, Антін Обуховський, Петро Петришин, Марія Петришин, Дмитро Січ, Петро Скородій, Ірина Скрипчук, Степан Васильків.
Вест Орендж: Зінаїда Бронецька $10.

НЮ ЙОРК:
Амстердам: По $10: Олег Кальба, Роман Кальба, Іларій Осецький.
Бруклин: Антін Савицький $20; д-р Антін Мацюрак $10; М. Чепурківський $6.
Коговс: По $10: Богдан Береза, Олег Омецінський, Володимир Стадник.
Ню Йорк Сити: Микола Шпитко збірка на хрестинах Волод. Тараса $26.60; д-р В. Барон $25; Укр. Організація танцюристів Ню Йорку під проводом Івана Флиса з конта п. Бражника за випозичення костюмів $24.50; українські об'єднані танцюристи під кермою Волод. Бакада в Ню Йорку з конта п. Бражника за випозичення костюмів $21.25; українські танцюристи СУМА під проводом Олега Ґензи з конта п. Бражника за випозичення контюмів $14; Організація танцюристів „Джерело" при ОДВУ під управою Петрини з конта п. Бражника за випозичення костюмів $11.50; по $10: Антін Дяк, С. Гаєвська, Тарас Сімків, Володимир Свитак, Петро Прийма, о. прот. Іван Ткачук, Александра Угрин; д-р В. Уруський $5; д-р Ю. Городиловський $1.
Софферн: Магдалина Жежелевська $10.
Трой: Василь Коцур $10.
Йонкерс: По $10: Надія Кудрик, Осип Кудрик.

ПЕНСИЛВЕНІЯ:
Аллентавн: Захар Гуцалюк $10.
Честер: Н. Міллер прибуток з пікніку $340.
Іетон: Антін Каленюк $10.
Филаделфія: Богдан Бакай $15; по $10: Іван Антипенко, Микола Прасіцький.
Феніксвил: По $10: Юрій Карабинський, Осип Струк, Андрій Шишак.
Піттсбурґ: По $10: Осип Качурак, Мілет Шевчук.
Шеффилд: Ів. Забродський $10.

ВІРДЖІНІЯ:
Ню Маркет: Д-р І. Галій $10.

КАНАДА:
Онтаріо: Кіркленд Лейк: І. Бассараба $10.

Чи Ви є вже членом Українського Народного Союзу? Якщо ні, то пам'ятайте, що Вам не можливо обійтись без забезпечення, а найкраще і найпевніше забезпечення дасть Вам Український Народний Союз!

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСІЄРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1952 Р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	232.43
2	217.02
3	280.33
4	60.51
5	527.10
6	37.59
7	245.70
8	407.49
9	197.06
10	149.73
11	185.59
13	269.79
14	512.00
15	210.16
16	100.33
17	72.99
18	69.61
19	12.53
20	417.59
21	208.13
22	144.83
23	150.54
24	87.85
25	264.42
26	34.26
27	246.01
28	163.71
29	250.58
30	105.27
31	134.20
32	30.55
33	225.35
34	23.40
35*	52.64
36	249.81
37	188.38
38	437.44
39	817.49
40	97.50
41	78.77
42	391.66
43	115.07
44	159.81
45	488.06
46	104.90
47	100.39
48	54.54
49	223.86
50	105.83
51	85.84
52	155.27
53	169.84
54	173.68
55	231.21
56	171.77
57	460.76
59	487.33
60	60.36
62	61.66
63	624.61
65	215.53
66	102.36
67	182.21
69	370.35
70	422.25
71	145.42
72	69.18
73	119.30
74*	117.46
75	326.29
76	468.25
77	53.17
78	99.29
79	22.38
80	90.96
81	216.08
83	386.51
84	81.40
85	262.18
86	162.32
87	158.49
89	54.18
90	300.07
91	350.66
92	18.64
93	100.30
94*	1,508.25
95	53.67
96	436.36
97	149.99
98	101.55
99	190.99
100	146.12
101	33.34
102	1,043.63
103	132.28
104	187.34
105	312.92
106	1,057.25
107	141.82
108	112.74
109	149.27
110	16.18
111	83.13
112	352.11
113	106.41
114	105.47
115	136.25
116	148.55
117	287.57
118	131.57
119	99.63
120	428.58
121	381.01
122	57.55
123	191.61
124	189.58
125	329.43
126	103.91
128	83.87
129	41.43
130	511.04
132	134.09
133	269.36
134	111.72
135	41.07
137	219.76
138	116.44
139	112.90
140	175.59
142	357.96
143	370.97
144	118.43
145	174.61
146	173.32
147	748.95
148	75.40
149	200.06
150	312.32
151	137.13
152	163.34
154	57.24
155	789.13
156	395.17
157	3.98
158	420.43
159	81.22
160	140.99
161	545.95
162	31.24
163	559.20
164	369.07
165	78.39
166*	115.39
167	126.65
168	338.25
169	37.69
170	822.12
172	74.03
173	204.87
174	27.74
175	244.71
177	168.59
178	347.14
179	291.75
180	63.91
181	111.03
182	268.68
184	216.63
185	86.81
186	170.71

Відділ	Заплатив
187	107.46
188	74.07
189	427.10
190	43.09
191	227.81
192	339.73
193	51.27
195	29.63
196	61.01
197	40.28
198	18.74
199	66.39
200	414.34
201	41.68
202	38.10
203*	128.82
204	1,541.27
205	65.81
206	707.38
207	63.31
208	31.30
209	43.72
210	130.32
211	242.52
212	71.40
213	331.76
215	68.77
216	42.36
217	920.35
218	321.57
219	539.48
220	454.64
221	2,443.90
222	97.42
223	393.69
224	105.46
225	4.15
227	38.22
228	66.20
229	124.76
231	16.26
232	87.51
233*	522.28
234	550.09
235	146.69
236	245.43
237	268.62
239	514.52
240	506.17
241	170.72
242	292.38
243	112.22
244	25.63
245	227.71
246	94.70
247	318.12
248	116.13
249	34.95
250	11.89
251	340.64
252	336.33
253	197.64
254	391.89
255	54.48
256	136.62
257*	207.63
258	55.68
259	249.49
260	14.30
261	75.42
262	102.37
263	49.60
264	91.92
265	78.93
266	648.75
267	167.77
268	98.73
269	22.58
270	315.05
271	304.65
272*	18.63
273	12.49
274	276.34
275	89.20
276	388.25
277	1,065.87
278	29.06
279	32.79
280	226.81
281	430.32
282	29.16
283	220.88
284	68.10
285*	17.12
286	176.05
287	442.03
288	279.31
289	105.48
290	181.67
291	204.42
292	1,191.14
293	329.19
294	34.38
295	360.87
296	356.47
297	22.73
298	122.05
299	178.08
300	181.82
301	235.96
302	61.46
303*	163.08
304	418.13
305	190.43
306	124.04
307	120.70
308	154.76
309	44.37
310	181.67
311	3.96
312	135.14
313	10.04
314	49.67
315	32.69
316	567.73
317	137.37
318	129.71
320	325.08
321	184.20
322	98.51
323	151.35
324	371.34
325	409.04
326	95.25
327	424.78
328	66.57
329*	34.69
330	388.59
331	167.18
332	65.46
333	125.25
334	657.09
335	95.58
336	537.46
337	194.11
338	279.90
339	178.01
340	14.81
342	278.81
343	158.68
344	111.19
345*	179.68
347	187.86
348*	160.21
349	76.16
350	318.86
351	134.06
352	179.53
353	174.89
354	15.70
355	137.20
356	94.46
357	103.08
358	80.59
359*	94.09
360	20.13
361	2,886.85
363	163.93
364	675.32
365	60.39

Відділ	Заплатив
366*	20.02
367	952.43
368*	43.07
369	397.23
370	513.54
372	243.78
373	67.64
374	102.61
375	382.42
376	120.64
377	27.42
378*	95.80
379	1,879.75
380	75.90
381	42.15
382*	50.86
383	406.92
384	81.13
385	529.34
386	218.46
387	55.14
388	525.00
389*	85.83
390	234.97
391	69.59
392	18.46
393	46.37
395	21.68
396	63.04
397	303.56
398	69.61
400	94.72
401	37.56
402*	70.72
403	157.53
404	38.28
405	71.53
406	267.60
407	46.73
409	63.31
410	11.39
411	30.13
412	42.40
413	110.81
414	420.44
415	23.94
416	7.14
418	29.24
419	8.41
421	86.96
422	57.13

Відділ	Заплатив
423*	337.63
424*	21.56
426	47.24
427	347.68
429	32.99
430	924.53
431	27.03
433	152.47
434	13.67
435	99.41
436	172.99
437	215.04
438	137.72
441	410.42
442*	48.90
443	12.41
444*	107.68
445	556.69
446	218.33
447	74.82
448	86.56
451	95.24
452	113.40
453	67.25
454	69.36
455	146.42
456*	239.77
458	340.86
459*	279.27
460	204.22
461	80.17
462	14.65
463	466.16
464*	356.21
466	64.42
467	29.56
469*	201.60
470*	55.12
471	55.08
473	733.84
474	129.62
476	163.73
477	225.91
478*	35.44
479	19.47
480	36.72
481	161.21
482	79.82
483	157.48
384	364.74
485	115.21

Доплачено до вкладок за членів Згоди Братств з їх спеціяльного фонду ____$ 188.43

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпеч. ____$97,168.63

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	4.50	216	5.40
3	2.42	221	1.88
28	6.74	234	15.70
30	7.09	237	2.88
33	6.88	243	8.45
37	15.20	245	1.06
39	23.81	274	1.49
65	12.79	275	10.14
70	5.07	278	1.15
83	2.86	286	25.31
90	4.40	305	3.91
101	3.04	316	1.41
106	3.40	321	3.93
108	3.78	335	3.70
112	4.11	336	6.95
117	4.88	342	6.10
125	2.66	349	3.83
133	2.94	358	1.62
139	2.55	361	2.68
143	8.76	367	3.71
147	24.11	370	5.41
151	3.53	384	19.75
170	5.34	388	5.28
185	5.66	426	1.38
206	2.65	482	1.53
209	2.82		

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпеч. ___$ 316.62

Разом з місячних вкладок від членів	$97,485.25
Відсотки від бондів	32,544.98
Відсотки від морґеджів	3,181.57
Відсотки від членських позичок	722.32
Чинш і інші приходи від реальностей	4,002.65
Приходи друкарні і книгарні	14,468.07
Вплати від членів до фонду Захисту-Сиротинця	781.30
З переносу виплаченої нагороди за членів молод. департ. до адм. фонду старших членів	1,321.75
Уневажнений грошевий зворот	176.93
З переносу резерви за членів молод. деп. до деп. старших членів	572.00
Федеральний податок від помічних сил	498.65
Стейтовий податок від помічних сил	27.78
З переносу інших фондів за членів молод. департ.	8.85
Підвищено вартість інвестицій в бондах	12.18
Сплати морґеджів	3,771.70
Сплати членських позичок	1,844.90
З переносу інвестицій в бондах з фонду запомогового і фонду Захисту-Сиротинця до посмертного і конвенційного фондів	108,353.05
Разом	$269,773.93

РОЗХІД:

Виплата посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:	
7 Сухиня Максим	$ 1,000.00
8 Нечесноф Трофим	500.00
10 Студент Филип	1,000.00
11 Цапар Марія	1,000.00
38 Цьотей Яків	1,000.00
52 Мазур Михайло	1,000.00
57 Процак Михайло	500.00
57 Ядлош Лука	1,000.00
83 Кобильник Гелина	1,000.00
86 Боклах Іван	1,000.00
86 Похна Іван	1,000.00
102 Шіло Бернард	1,000.00
107 Демко Михайло	1,000.00
125 Полак Елисавета	500.00
130 Стахів Павло	750.00
146 Горбусь Теодор	500.00
154 Москва Теодозія	1,000.00
160 Сташків Григорій (Т-500)	500.00
160 Сташків Григорій (О-500)	500.00
168 Дячишин Григорій	500.00
186 Поступак Семен	1,000.00
205 Рабик Микола	1,000.00
234 Ґаліновч Микита	500.00
242 Сохіна Йосиф	1,000.00
270 Сай Ксеня	500.00
281 Кондратюк Надя	500.00
283 Гловацька Варвара	1,000.00
291 Буковський Микола (Р-500)	500.00
291 Буковський Микола (Е.-500)	500.00
292 Зень Іван	1,000.00
300 Ганчарик Дмитро	1,000.00
308 Данько Федор	1,000.00
338 Качмарик Антін	1,000.00
355 Калагурка Нестор	1,000.00
361 Сагайдак Стефан	1,000.00
361 Захарчук Роман	500.00
403 Телех Іван	500.00
410 Боклак Іван	500.00
430 Чорнобіль Теодор	500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Грошеві звороти	2,554.76
Відсотки на закуплених бондах	164.55
Дивіденда для прийнятих наново членів	14.09
Виплати на реальностях: податок, вода, світло і ін.	1,220.62

Виплати сирітського фонду по бл. п.:

Відділ	
219 Крафчук Агнеса	250.00
448 Песота Іван	166.67

Виплати з фонду Згоди Братств:

Доплачено до вкладок за членів Згоди Братств з їх спеціяльного фонду __ 188.43

Виплати з фонду народного:

На видання енциклопедії _ 260.00

Виплати з фонду Захисту-Сиротинця:

Направи і праці на реальностях, податок, асекурація і інші видатки	7,465.51
Обнижено вартість інвест. в бондах	11.01

Виплати запомог з фонду запомогового:

1 Ференц Самуїл	35.00
6 Воробель Андрій	35.00
6 Маценко Олена	25.00
7 Тіма А. Іван	35.00
8 Малюх Франко	40.00
10 Хома Мілько	35.00
10 Варян Василь	35.00
18 Пастернак Михайло	35.00
24 Семко Йосиф	25.00
28 Давид Марія	25.00
28 Куцик Стефан	35.00
28 Пасічник Микола	35.00
29 Денис Микола	35.00
42 Валогурак Василь	40.00
42 Припхан Михайло	40.00
43 Ладин Анна	25.00
50 Зазуля Онуфрей	35.00
50 Зазуля Ева	25.00
56 Кітляр Петро	35.00
69 Кулиба Василь	35.00
78 Рудик Михайло	35.00
78 Варищак Олекса	35.00
78 Керелейза Іван	35.00
86 Ільчишин Теодор	35.00
90 Дудун Анна	25.00
90 Джуґля Юлія	25.00
94 Курочка Олена	25.00
94 Машталяр Марія	50.00
105 Коробек Анастазія	25.00
106 Данилишин Мирон	50.00
110 Завальницька Юлія	25.00
124 Олійник Іван	40.00
130 Кат Дмитро	35.00
135 Лашінський Іван	35.00
155 Сеґін Михайло	35.00
161 Рудакевич Анастазія	25.00
164 Роль Іван	35.00
168 Василишин Тимко	35.00
175 Стець Петро	40.00
177 Лаврів Марія	25.00
177 Накопінська Фені	25.00
177 Рудинська Марта	25.00
186 Баволяк Анастазія	25.00
197 Сасик Григорій	35.00
201 Конський Григорій	35.00
206 Риміник Петро	35.00
210 Струк Антін	35.00
218 Гусак Марія	25.00
221 Вас Ярослав	35.00
221 Барабаш Катерина	25.00
223 Максимик Михайло	40.00
223 Стецула Василь	35.00
223 Фіняк Петро	35.00
223 Швайлик Ізидор	35.00
234 Горинь Тимко	40.00
237 Дмитрусь Марія	25.00
241 Варилюк Войтко	35.00
241 Пророчок Михайло	35.00
248 Кашуба Катерина	35.00
250 Житкевич Емілян	25.00
254 Кіслицький Павло	35.00
268 Медвідь Іван	35.00
275 Манорек Нестор	35.00
280 Вендель Андрій	40.00
284 Гудима Текля	25.00
284 Кохманський Петро	35.00
294 Гузар Микола	35.00
300 Коцюба Йосиф	35.00
305 Годованець Юлія	25.00
305 Корінчак Іван	35.00
305 Камінський Михайло	35.00
325 Дучес Марія	25.00
331 Кравс Франко	35.00
338 Вачинський Іван	35.00
338 Гуменич Петро	35.00
348 Крут Анна	25.00
348 Стецевич Марія	25.00
352 Ковальчук Анна	25.00
364 Небожук Марія	25.00
364 Стойка Гелина	25.00
371 Білас Анна	25.00
373 Дмитришин Алекс-дра	30.00
379 Денилевська Ольга	25.00
379 Марійчин Михаліна	25.00
385 Скобар Параскевія	25.00
388 Сорока Ілько	35.00
407 Крайняк Марія	25.00
418 Челюк Анастазія	25.00
484 Холява Онуфрей	30.00

Інші виплати запомогового фонду:

Перенос на підвищення вартости інвест. в бондах 27.30

Виплати з адміністраційного фонду:

Виплати друкарні і книгарні	14,092.34
„Свобода" за орган	5,400.00
Нагороди за нових членів	3,503.29
Платня помічних сил	2,616.59
Кошти подорожі і репрезентації	1,462.33
Нагорода організаторам за нових членів	1,403.25
Платня головного уряду	1,249.98
Федеральний податок за помічні сили	663.50
Чинш за офіси	625.00
Кошти подорожі організаторів	554.95
Винайм машин для зладження звітів	445.51
Друки для зладження членських виказів	302.65
Лікарі за нових членів	277.00
„Свобода" за праці і друки	201.07
Видатки канцел. на пошту	137.64
Направи і чищення машин	120.50
Оголошення	82.50
Канцелярийні прибори	75.57
Фотографічні знимки членських аплікацій	52.00
Головний лікар	50.00
Телефон	45.52
Спортова акція	30.00
Вода	6.00
Стейтовий податок за помічні сили	5.14
Оплата за канадійські чеки	36.12

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	194,639.12
Позички членам	2,046.25
Разом	$276,041.76

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем серпня 1952 р. осталася	$378,110.42
Прихід за вересень	269,773.93
Разом	$647,884.35
Розхід за вересень	276,041.76
Готівка з кінцем вересня 1952 р. остається	$371,842.59

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 371,842.59
Морґеджі	609,305.20
Бонди	10,608,015.67
Позички членам	331,466.69
Реальности	230,631.37
Друкарня	12,329.87
Разом	$12,163,591.39

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезпеч.	$11,432,414.44
Адміністраційний фонд	161,552.25
Конвенційний фонд	48,747.44
Запомоговий фонд	193,911.92
Народний фонд	14,932.08
Посмертний фонд старого роду обезпеч.	72,356.07
Резервовий фонд	17,158.52
Сирітський фонд	91,915.76
Фонд обезпеки інвестицій і смертности	107,548.43
Фонд Згоди Братств	1,073.19
Фонд Захисту-Сирот.	21,981.29
Разом	$12,163,591.39

Р. Слободян, гол. касієр.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	59.35
2	38.94
3	51.94
5	42.85
7	37.18
8	58.30
9	11.32
10	61.99
11	52.71
13	30.32
14	194.70
15	9.62
16	10.91
17	10.81
18	3.64
19	4.79
20	110.61
21	38.19
22	27.42
23	100.69
24	3.34
25	39.87
26	1.35
27	9.52
28	9.90
29	42.23
30	3.37
32	.25
33	78.35
34	3.71
36	52.20
37	24.45
38	42.87
39	157.33
40	48.97
41	42.77
42	98.72
43	.50
44	37.58
45	151.65
46	82.12
47	24.07
48	21.01
49	124.98
50	53.66
51	15.28
52	50.52
53	56.83
54	140.40
55	55.14
56	41.70
57	38.07
59	175.11
60	10.02
61*	12.45
62	8.65
63	184.16
65	21.10
66	14.17
67	4.93
69	8.99
70	85.92
71	38.38
72	1.19
73	25.82
74*	32.56
75	21.31
76	50.02
77	13.08
78	8.36
79	1.58
80	21.54
81	19.06
83	105.51
84	57.63
85	59.51
86	4.95
87	43.23
89	.83
90	12.25
91	16.82
92	4.59
93	36.48
94*	583.17
95	.68
96	170.11
97	15.52
98	2.70
99	67.90
100	14.39
102	235.07
103	31.61
104	20.82
105	55.61
106	248.45
107	20.38
108	.92
109	12.52
111	1.80
112	72.90
114	20.61
115	10.28
116	18.05
117	11.18
118	5.20
119	16.08
120	135.55
121	59.70
122	10.63
123	7.10
124	6.49
125	112.18
126	7.11
128	60.24
130	90.51
132	33.41
133	23.46

Відділ	Заплатив
134	9.08
135	1.28
137	22.78
138	18.15
139	7.51
140	22.94
142	59.39
143	13.34
144	48.73
145	25.23
146	69.52
147	84.69
148	2.03
149	2.84
150	177.24
151	76.89
152	24.02
155	114.27
156	61.16
157	45
158	25.98
159	3.23
160	20.75
161	44.09
163	127.00
164	110.72
165	8.83
167	21.55
168	18.14
170	186.33
172	3.70
173	38.82
174	45
175	34.61
177	58.28
178	23.29
179	66.25
180	32.58
181	96.78
182	22.01
184	41.40
185	7.71
186	9.35
187	8.37
188	2.70
189	82.79
190	5.50
191	53.94
192	82.96
193	25
196	11.22
198	25
199	11.66
200	309.00
201	1.90
202	9.81
203*	28.55
204	390.45
205	45
206	349.32
208	2.70
210	22.09
211	45.71
212	8.38
213	39.08
215	35.78
216	1.46
217	268.76
218	48.48
219	119.65
220	107.15
221	549.69
222	132.01
223	29.67
224	23.61
225	1.15
227	3.16
228	45
229	20.72
231	45
232	29.03
233*	105.60
234	71.98
235	7.46
236	43.96
237	44.00
239	40.48
240	179.80
241	76.48
242	25.67
243	15.59
244	3.48
245	69.45
246	45.81
247	147.16
248	44.75
250	1.35
251	51.05
252	84.73
253	19.60
254	47.03
255	5.78
256	44.47
357*	9.54
258	12.50
259	28.76
260	13.61
261	3.85
262	17.92
263	4.22
264	65.04
265	44.57
266	192.15
267	7.73
268	8.42
269	3.47
270	85.79

Відділ	Заплатив
271	85.50
272*	2.70
273	1.60
274	41.62
275	26.12
276	22.01
277	307.85
279	2.57
280	3.15
281	127.55
282	8.91
283	122.00
284	6.61
286	.45
287	52.66
288	148.96
289	49.19
290	82.74
291	66.22
292	342.48
293	68.57
295	16.32
296	86.09
297	1.54
298	8.49
299	23.50
300	6.68
301	26.97
303*	5.14
304	62.02
305	23.15
306	13.23
307	35.98
308	16.29
309	5.51
310	54.26
311	1.35
312	22.22
313	4.80
314	32.44
316	146.60
317	31.19
318	42.46
320	52.32
321	59.49
322	19.86
323	6.07
324	56.36
325	108.85
326	.45
327	49.09
328	23.89
329*	5.10
330	54.83
331	43.73
332	2.25
333	8.55
334	80.82
335	13.40
336	81.66
337	53.59
338	56.30
339	20.88
342	79.52
343	66.52
344	9.05
345*	62.26
347	56.84
348*	59.10
349	13.55
350	15.80
351	10.29
352	25.04
353	576.76
355	127.45
356	45.21
357	8.07
358	56.45
359*	76.08
360	7.54
361	1,138.74
363	48.68
364	107.52
365	3.78
366*	.90
367	303.21
368*	18.52
369	40.40
370	115.98
371*	112.84
372	102.69

Відділ	Заплатив
373	1.24
374	34.36
375	45.00
376	23.79
377	4.15
378*	7.46
379	539.50
380	38.93
381	1.35
383	143.05
384	8.87
385	85.04
386	43.01
387	10.35
388	192.77
389*	5.40
390	56.32
391	1.61
393	16.11
395	.50
396	1.78
397	118.49
398	7.27
400	5.55
401	3.21
402*	68.14
403	23.19
404	.68
405	2.22
406	32.07
407	.70
409	1.55
410	.50
412	59.45
413	57.49
414	284.32
415	4.05
418	4.43
419	6.87
421	12.64
422	4.50
423*	69.16
425*	13.85
426	10.07
427	103.81
428	107.77
429	2.25
430	225.65
431	1.99
433	58.94
435	96.53
436	42.17
437	49.64
438	11.11
441	179.28
442*	13.60
443	15.51
444*	67.77
445	140.08
446	52.67
447	131.50
448	4.76
451	28.27
452	17.97
454	15.07
455	2.50
456*	76.04
458	182.87
459*	41.12
460	29.61
461	121.90
462	.35
464	155.02
465*	64.19
466	86.74
467	.68
469*	97.82
470*	17.88
471	35.07
473	261.49
474	78.05
476	7.88
477	.68
478*	18.42
479	7.72
481	34.63
482	4.59
483	69.78
484	103.73
485	10.68

З місячних вкладок від членів обезпечених в усіх родах обезпечення	$23,374.60
Відсотки від бондів	4,242.95
Відсотки від морґеджів	154.98
Відсотки від позичок	1.31
Федеральний податок від помічних сил	186.52
Стейтовий податок від помічних сил	9.37
Сплати морґеджів	353.12
Разом	$28,322.85

РОЗХІД:

Виплати з посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням у готівці (ендавмент)	2,300.00
Грошеві звороти	876.06
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс обезпечення	572.00
Відсотки на закуплених бондах	29.17
Дивіденда для прийнятих наново членів	17.00

Виплати з адміністраційного фонду:

Нагороди за нових членів	1,716.25
Платня помічних сил	1,314.81
„Свобода" за Ukrainian Weekly"	600.00
Федеральний податок за помічні сили	205.52
„Свобода" за праці і друки	150.50
Видатки канцел. на пошту	25.00
Лікарі за нових членів	13.50
Перенос інших фондів за членів мол. деп. до деп. старших членів	8.85

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	$20,185.80
Позички членам	341.31
Разом	$28,355.77

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем серпня 1952 р. осталася	$48,252.67
Прихід за вересень	28,322.85
Разом	$76,575.52
Розхід за вересень	28,355.77
Готівка з кінцем вересня 1952 р. остається	$48,219.75

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 48,219.75
Морґеджі	52,017.62
Бонди	1,583,831.13
Позички членам	1,693.86
Разом	$1,685,762.36

Стан довжний.

Посмертний фонд	$1,637,691.31
Адміністраційний фонд	48,071.05
Разом	$1,685,762.36

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У.Н.С.

Майно старших членів з кінцем вересня 1952 року	$12,163,591.39
Майно молодечого департаменту	1,685,762.36
Разом	$13,849,353.75

Р. Слободян, гол. касієр.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ФОРТ ВІЛЬЯМ, ОНТ.

Десятилітній Ювілей 441-го відділу У. Н. С.

Відділ У. Н. Союзу, ч. 441, ім. Тараса Шевченка у Форт Вільямі, Онт. святкував 10-ліття свойого заіснування і діяльности, яке припадає цього року. Ювілей відбувся у двох днях: 12 і 13 жовтня, в домі Філії УНО, у Форт Вільямі. Першого дня відбувся Святочний Концерт, я програма складалася з реферату та мистецьких виступів, переважно молоді, яка є членами УНС, а другого дня, — товариська забава.

Вступну промову виголосив голова відділу п. М. Лисий, що й керував цілою програмою концерту. Рівно ж вшановано пам'ять померших членів відділу на протязі останніх 10 років.

Обширний та опертий на цифрових даних реферат про значення і вагу Українського Народного Союзу виголосив головний контрольор У Н. С. інж. В. Коссар з Вінніпеґу. Замітне, що в мистецьких виступах у часі концерту брала участь виключно молодь і діти, чим доказано живучість організації, яким являється У. Н. Союз. Виконання усіх мистецьких точок програми були на досить високому рівні, що чисельно зібрана публика нагороджувала довготривалими оплесками та викликувала деякі точки повторяти. За так гарно виконані окремі точки програми належиться дійсно признання як виконавцям так організаторам. Участь у мистецьких виступах брали особи: скрипковий дует п. Демкович і панна А. Пайпер при акомп. К. Опіс. Сольоспів „Як ніч м'я накрис", п-на А. Горбань при акомп. панни О. Вацик. Дует на акордіонах — дві учениці: П. Печива і Д. Меклавл. Піяно-сольо — Є. Котик. Піяно-сольо — учениця Г. Лисий. Декламація „Учітеся, брати мої!" маленька учениця — Г. Кушпета. Скрипкове сольо — панна П. Демкович, при акомп. п-ни А. Пайпер. Сольоспів панни А. Мозіль, при акомп. панни Я. Щепанської. Скрипкове сольо — панна А. Турчин. Відспіванням українського і канадійського гимнів закінчено програму концерту.

Другого дня відбулася у дружній і культурній атмосфері товариська забава членства УНС і гостей. З нагоди Ювілейної Річниці місцевий відділ УРС наділсав письмений привіт, в якому тепло повітав відділ УНС з його 10-літньою діяльністю. Слід тут підчеркнути, що відділ УНС числить около 400 членів вписаних від початку його заіснування. З приємністю треба відмітити також, що ювілей був улаштований достойно, як достойна є ця братсько-запомогова організація — Український Народний Союз.

П. Г.

УКРАЇНСЬКІ РАДІО-ПЕРЕДАЧІ ГОЛОСУ АМЕРИКИ

(в липні-вересні 1952 року)

Казенній, сірій, безконечно одноманітній радянській пропаганді, якою змушені живитись українці за залізною завісою, Український Відділ Голос Америки намагався протиставити всебічну інформацію про вільний світ.

Підкреслюючи і викриваючи деспотизм комуністичного режиму на Україні, Український Відділ Голосу Америки намагався протиставити йому факти з життя вільного світу, зокрема висвітлював життя українців у вільному світі, їх громадсько-політичну і культурну діяльність.

Про те, що радянських можновладців турбують передачі Українського Відділу свідчить той факт, що в липні-серпні цього року радянська преса друкувала і передруковувала оповідання „І за океаном почують", яке фактично є відповіддю на українські передачі Голосу Америки. У цьому оповіданні брутальні лайки на адресу українських передач і переказ дикої біографії мітичного керівника Українського Відділу змішано з солоденьким описом „щасливого" колгоспного життя на Україні.

Це ж оповідання у вересні було передано через Хабаровське Радіо і Український Відділ Голосу Америки дав на нього відповідь.

Український Відділ взагалі реагував на деякі моменти совєтської пропаганди. Наприклад, кілька передач розвінчувало поширювану тепер на Україні версію „старшого брата" — російського народу, в тому числі переслано передову статтю „Ню Йорк Таймсу" на цю тему. В критичній передачі про совєтський фільм „Тарас Шевченко" показано, як історичну правду принесено в жертву теорії „старшого брата". Одна з передач підкреслювала тоталітарну практику московської газети „Правда", яка втручається навіть у питання репертуару провінційних українських театрів.

З кінця серпня почались спеціяльні передачі Українського Відділу Голосу Америки, в зв'язку із підготовкою до з'їздів КП(б)У і ВКП(б).

Крім загальних передач, присвячених з'їздам, Український Відділ дав ряд статей з історії КП(б)У, показуючи, як український комуністичний рух, який на початку революції мав бодай якусь видимість незалежности від російського, поступово був проковтнутий Сталіним і всі старі українські комуністи були знищені.

Щоб протистояти потокам радянської пропаганди про „щасливе життя", що полилось перед з'їздом, Український Відділ Голосу Америки передавав уривки із спогадів українських політв'язнів — Кибкала і М. Кенала. Була спеціяльна передача: „Пісні українських в'язнів".

У тому ж пляні був переданий цикль зразків художньої літератури, в яких показано дійсне життя на Радянській Україні. Переслано кілька уривків з роману Т. Осьмачки — „Плян до двору", уривки з з четвертого тому Докії Гуменної — „Діти Чумацького Шляху" і уривок з п'єси В. Чапленка — „Злочин комуніста."

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

Прикладами з життя українців у вільному світі Український Відділ прагнув показати, як живуть люди, необмежені тоталітарними режимами і як вільно розвивається українське культурне і громадсько-політичне життя.

Кілька передач висвітлило працю Конґресу Американських Українців: була загальна передача про Конґрес, потім окремо передавались уривки з резолюцій Конґресу, уривки з привітання Конґресові від представника Української Національної Ради — С. Витвицького і привітання від Міністра Внутрішніх Справ ЗДА — Оскара Чапмена. Матеріяли про Конґрес Американських Українців підкреслювали готовість американських українців прийти на допомогу справі визволення України.

Окреме висилання було про конвенцію Ліги Української Молоді Північної Америки.

Факти з українського громадсько-політичного і культурного життя подавались кожні два-три тижні в оглядах, які подавали основні події з діяльности різних українських організацій у вільних країнах світу, відзначали появу цікавіших книжок українською мовою, чи з українською тематикою, давали хроніку праці Української Вільної Академії Наук і Наукового Товариства імени Шевченка, відзначали успіхи українських артистів.

Щоб протистояти упертій совєтській пропаганді про те, що переміщені особи страшенно бідують, були пересилання, які конкретно показували життя новоприбулих українців в Америці і Австралії. Інтерв'ю з Олександром Сіверським, який недавно переїхав до Америки з Австралії, дало цікавий матеріял про життя українців в Австралії.

Відомий церковний діяч, священик Петро Білон, у своєму інтерв'ю розповів про Українську Православну Церкву в Канаді і Америці.

КАЛЕНДАРІ

Спеціяльними передачами на історичні теми Український Відділ Голосу Америки нагадував українцям на Радянській Україні про ті історичні факти, які радянська пропаґанда намагається пустити в забуття, або викривити. В цьому пляні були передачі про зруйнування Січі, про Конституцію Центральної Ради, про Конференцію Народів у Києві в 1917 році.

Також були нагадані факти з часів радянського панування на Україні: закон від 7 серпня 1932 року про розкрадання соціялістичної власности і роковини вступу Червоної Армії на Західну Україну в 1939 році.

Своїми пересиланнями, присвяченими видатним постаттям української історії і культури, Український Відділ протистояв вихолощеному і однобічному радянському висвітленню. Наприклад, у пересиланні пам'яти Коцюбинського підкреслено, що сила його мистецтва в художній правді, цілковито неможливій сьогодні на Україні. Пересилання, присвячене Михайлові Грушевському, дало детальну характеристику його наукової, громадської і політичної діяльности.

У пересиланні, про Лесю Українку показано, як саме образи поезій великої поетки є актуальними і сьогодні, на поневоленій Україні.

В роковини народження Михайла Драгоманова подано огляд Наукового Збірника пам'яти Драгоманова, що його видала Українська Вільна Академія Наук.

Крім того, відзначено ще цілий ряд українських письменників.

„ГОВОРИТЬ КАНАДА..."

Газета „Український Голос" в числі за 1 жовтня помістила передову статтю, зупинившись на деяких проблемах українських передач Сі-Бі-Сі. Вважаючи, що зачеплене питання є актуальне і для українських передач Голосу Америки, ми дозволимо собі дещо зацитувати з цієї статті:

...„Голосом українського відділу при Сі-Бі-Сі говорить ціла Канада, говорить канадійський уряд. І те, що скаже український відділ. чи який інший відділ у Міжнародній Службі Сі-Би-Сі, повинно бути в гармонії із закордонною політикою Канади. Поза цю співзвучність, якої уряд Канади можливо формально не вимагає, але її цілком природньо сподівається, український відділ має повну свободу щодо змісту радіовисилань на Україну. Може декому не подобатися, що українські радіопередачі не наклиќують народу України до революції (що на нашу думку було би злочином у теперішній ситуації). Декому може не подобатись, що український відділ не подав нічого конкретного в справі скорого визволення України, але тут знову пригадуємо, що голос українського відділу не є виключно голосом канадійців українського роду, чи тих українців, що недавно сюди прибули. Він є голосом Канади, а Канада не є у війні з Совєтським Союзом, хоч яким ненависним він є для багатьох канадійців.

...Те, що він не проповідує революційних кличів, зовсім не зменшує його вартости у нав'язанню і вдержанню контакту між канадійським народом і українським народом на Україні, якому він дає запевнення, що те, що український нарід не може робити на своїй власній землі, українці в демократичній Канаді роблять: що вони мають повну політичну свободу, що вони мають свободу слова, релігії, зайняття, стоваришення і т. д."

Очевидно все сказане вище стосується і до передач українського відділу Голосу Америки, який, так само як і Голос Канади, сподівається, що своєю працею він дає моральну підтримку поневоленим українцям на Радянській Україні.

Л. Д.

ХРОНІКА УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

У БРАЗИЛІЇ

НОВА УПРАВА СЕКЦІЇ МОЛОДІ В КУРИТІБІ

Недавно відбулися Загальні Збори Секції Молоді при філії „Хліборобсько-Освітнього Союзу" в Куритібі, які переглянули жертвенну працю нашої молоді на протязі 6-ти років організаційного життя. Було стверджено, що молодь активно береться до громадського життя та своєю працею вложила неоцінимy частку в розбудову нашого Товариства.

Збори застановились докладно над виробленням нового пляну праці та зокрема над притягненням всього студенства до праці в Товаристві. Зокрема було вирішено на зборах, що студенство оформлюється в свою окрему референтуру, яка буде керуватись головою і секретарем.

Приділено також багато уваги спортовим справам та участі молоді в мистецькому житті нашого Товариства.

НОВІ СВЯЩЕНИКИ В БРАЗИЛІЇ

З Риму, після закінчення теологічних студій у Папському Григоріянському Університеті, повернулися з Бразилії між своїх рідних чотири молоді священики Василіяни, а саме: о. Пасив Лозовий, о. Іван Хризостом, о. Йосип Баранюк та о. Єфрем Кривий. Три останні відправили у своїх рідних місцевостях приміції, уділяючи присутнім папського благословення. Отець Ів. Хризостом відслужив свою приміцію в материнній церкві в Прудентополі. Дня 27. 7 відслужив о. Йосип Баранюк у Вера Гварані, о. Єфрем Кривий в Івалх свої перші Сл. Божі. Всюди був великий здвиг народу, що прийшов вітати новоприбулих священиків та отримали з їх рук благословення.

У ФРАНЦІЇ

УКРАЇНСЬКЕ БОГОСЛУЖЕННЯ В ТЕЛЕВІЗІЇ

В неділю, 5 жовтня о год. 10:30 Паризька Телевізійна Станція пеердавала українську католицьку Службу Божу, яку правив о. Мітрат Яків Перрідон в асисті двох душпастирів, а проповідав о. Ріке ЧІ, славний французький проповідник.

ГЕН. М. КАПУСТЯНСЬКИЙ У ФРАНЦІЇ

До Франції на короткий побут приїхав керманич ресорсу військових справ ВО УНРади, ген. Микола Капустянський.

В НІМЕЧЧИНІ

ВІДНОВЛЕННЯ ПРАЦІ Т-ВА ЛІКАРІВ У НІМЕЧЧИНІ

14. вересня ц. р. в Мюнхені в приміщенні ЦПУЕН після довгої, майже дворічної, перерви, відбулися сходини українських лікарів Мюнхену та околиць, що їх було скликано за ініціятивою голови ЦПУЕН д-ра медицини проф. Плюща, який у вступному слові підкреслив важливість організованого життя українських лікарів, що залишилися в Німеччині, і запропонував створити організаційне бюро, яке зайнялося б відновленням діяльности Товариства Українських Лікарів у Німеччині.

Завданням цього організаційного бюра, на думку доповідача, мало б бути опрацювання статуту товариства, наладнання зв'язків із відповідними німецькими інституціями, товариствами лікарів інших країн та підготова до скликання загальних зборів лікарів--українців Німеччини для вибору постійного проводу лікарського товариства.

Після обговорення доповіді збори одноголосно вирішили відновити діяльність українського лікарського товариства в Німеччині й обрали організаційне бюро в такому складі: д-р Туницький, д-р Шульга, а д-р Білас

СХВАЛЮЮТЬ ПОСТАНОВИ 5. КОНҐРЕСУ УКК

Ми, українці табору Маркс, Штапелермоор, біля Леєру, що не мали можливости через хвороби або старість виїхати з Німеччини, 17. вересня ц. р. зібралися на нараду, щоб обміркувати своє невідрадне становище, де порушили також наше загальноемігрантське питання — єдність дії організацій українців по всьому світі для визволення України з-під московсько-большевицької неволі.

Нарада одноголосно схвалює постанову 5-го Конґресу Українського Конґресового Комітету Америки визнавати УНРаду за єдиний законний політичний центр поневоленої України на еміграції.

СТИПЕНДІЇ ДЛЯ НАУКОВЦІВ

(Комунікат НТШ).

Звертаємо узагу на стипендії (fellowships and grants) що їх приділює Social Science Research Council, 726 Jackson Place N.W., Washington, D. C. для науковців і докторських кандидатів з области соціяльних наук (економіка, історія, політичні науки, соціологія, соціяльна психологія, географія, антропологія). Ці стипендії доступні лише особам що проживають постійно в межах ЗДА.

Всіх зацікавлених просимо звертатися прямо до названої вище установи й жадати формулярів для аплікацій, що мусять бути виповнені і вислані до Вашинґтону не пізніше 5-го січня 1953 р.

Секретаріят А. В. НТШ.

О. Сип

ГЕТЬ КОНСОЛІДАЦІЮ!

(Фейлетон).

Не знаю, шановні громадяни, чи ще хтось так боліє нашою консолідацією, як я. Всяку найдрібнішу вістку про неї я неодмінно „зо сльозами в очах" сприймаю. А вже як прийшов той Конґрес Американських Українців — Боже мій! Всі — рівці, — ківці, — дівці, - нівці, — анці, — пісти — исти, — вівці — всі в одній залі сидять! І не б'ються, не кусаються, не ріжуться — ну, парлямент і годі!

Ніоба, втративши всіх дочок, стільки сліз не проляла, як я їх пролляв після тієї конґресової консолідації. А як уже сліз не стало, я сказав:

— Ну, аж тепер усі піде. І праця й датки на Народний Фонд. Оттак браття з козацького роду!...

Так було в ті пам'ятні липневі дні, шановні громадяни Та... „минає літа, осінь йде" — нічого не чути. Ні про працю на місцях, ні про датки на Фонд той Народний. А далі й вісті понурі пішли: справи стоять гірше, ніж раніше. Головно з Фондом.

Сів я, зажурився. На взесь стіл зажурився. А далі обдумав справу і в народ пішов. Наперед до тих, що тільки в липні до УКК пристали. В них — гадаю собі — амбіції неофітів, їх легко зрушити. Приходжу й питаю:

— Чому ви своїх датків на Народний Фонд не дасте?

Замнялися, зачухалися добрі люди:

— Та... ми... тес... безперечно дамо, але... може б покищо ті давали, що вже втягнулися. Ми ще не розмахалися...

Пішов я до них. Але тільки я згадав про Фонд, на мене накинулись:

— Що-о-о? В 1950 році — ми, в 1951 — ми й тепер знову — ми? Хай дають ті, що аж тепер до УКК вступити зволили! Ми вже змахалися...

І знову сів я за стіл, знову зажурився. А далі почав розбирати положення: одні ще не розмахалися, другі вже змахалися, треті тільки по „на" (масш) прийшли. З усім цим УКК погано їде. А чи колись краще їхав? — Так. Коли? — Як не було консолідації. Який з того висновок? — А такий, за який ви мене, шановні громадяни, вкаменувати можете: геть консолідацію! Давайте назад розбиття! Бо в нас — видно діло — інакше не йде. Це кажу я, що як болію нашою консолідацією.

Бо, доки не було консолідації, один одному навмисно щось працював і щось на Фонд жертвував. А тепер один одному навмисно нічого не робить і нічого не дає.

СУДДЯ МЕҐВАЙР ПРО ЕТНІЧНІ ГРУПИ

Суддя Едвар Меґвайр, голова Нюйорського комітету добровольців, що помагають виборчій кампанії демократичного кандидата Стівенсона, проголосив заяву про своє відношення до „чужомовної" преси та різних етнічних груп, з якими він був довгий час у тісному зв'язку.

В цій залві він підкресляє, що етнічні групи та їхня преса відіграли велику ролю в розвою країни та демократії. Всі вони доложили багато праці, щоб Америка стала багатою та сильною. Особливо велику прислугу віддали Америці ті групи та їхня преса в час останніх двох світових воєн.

Суддя Меґвайр переконаний що ті групи заважуть також і при цьогорічних президентських виборах, заявляючись за вибір Аллая Стівенсона, кандидата Демократичної партії.

Бути членом Українського Народного Союзу, значить належати до такої української організації, яка об'єднала в Америці й Канаді найсвідоміші українські сили в один цілий моноліт і поставила його на службу нашим країнам та нашому поневоленому українському народові.

Зі Спорту

Січ (Елизабет) — Марітімо (Нюарк) 1:4 (1:3)

Мабуть, дві „вищі сили" склалися додатково на програну „Січі": наставлення, що з „Марітімом" важко виграти, і — сильний вітер. Січовикам в неділю, 19. X. ні з вітром, ні під вітер якось не виходило.

„Січ" виступила в такому складі: Комарницький; Василишин, Ценко (Верт); Коваль, Кладко, Панкевич; Лютак, Сохан, Коваль П. Хижак, Федишин.

Марітімо, минулорічний мистець ліги стейту Ню Джерзі, дружина фізично сильна, тверда, зіграна, із зокрема, сильною обороною виграв заслужено.

Січовики, в більшості молоді, надійні змагуни, беручи поодиноко, виявили добре, деякі дуже добре опанування м'яча, але взаємно не розумілися належно, тому не дописувала тим разом співпраця лінії і грачів, зокрема, в лінії нападу брак було теж пробоєвости, тяги на ворота противника і стрілів (хоч потенціяльних стрільців „Січ" має!). Одинокі ворота, що їх здобула „Січ" (1:0), випали не з акції нападу, але з далекого стрілу ... оборонця.

„Січ" в першій половині не використала того, що противник грав під вітер і під сонце. Високі м'ячі звичайно переловлював швидкий противник, а коротких, швидких подачей від ноги до ноги ми майже не бачили. Тому й акції нашого нападу скоро рвалися, або заломлювалося на твердій обороні противника.

Воротар і оборона з поміччю, зокрема в другій полугрі, коли противник майже ввесь час був на половині „Січі", працювали справді жертвенно і успішно.

Через зовсім неконечну подачу (а це ж був стріл!)) „до дому", противник в п'ять хвилин після вирівняння прозадить 2:1, а десять хвилин пізніше 3:1. У 25 хв. після перерви устійнений вислід змагань 4:1. На нашу думку, у всіх чотирьох випадках вини воротаря не має, але його вибіги були непевні здебільша і створювали нераз небезпечні ситуації.

Наріжняки 3:3, вільних поділ до „Марітімо" помітно більше. Суддя добрий, безсторонній.

Змагуни на площі і доволі численно зібрана публіка заховувалися по-спортовому і це треба з признанням підкреслити. Відрадне і те явище, що наша елизабетська громада чимраз більше цікавиться змаганнями нашої симпатичної дружини і є надія, що ряди симпатиків „Січі" будуть постійно зростати, бо „Січ" заслуговує вповні на піддержку від своїх у своїй нелегкій праці для пропаганди українського імени в спортовому світі нашого стейту..

(аз.)

Вступайте в члени УНСоюзу!

ВСЯЧИНА

ВИТЯГ ІЗ ЩЕЛЕПІВ КРОКОДИЛА НЕВІСТКУ І ВНУКА

Шістьдесятилітній рибалка з джунглів в Австралії вирвав із щелепи крокодиля свою невістку й внука. Двацятирічна мати веслувала з десяти місячною дитиною в маленькому човні, коли до неї підплив крокодил та витяг її з човна разом із дитиною. Її крик почув свекор, скочив негайно у воду, і, тримаючися однією рукою потвори, видряпав їй очі а в той спосіб змусив покинути схоплену добичу. Невістка має рани на грудях і плечах, дитина і самий рибалка зовсім не поранені.

ТРИҐВЕ ЛІ ЗАЛИШИТЬ СВОЮ $40,000 ПРАЦЮ

Особи, що стоять близько генерального секретаря ОН Триґве Лі, заявляють, що він у січні 1954 р. залишить своє становище, що йому приносить $40,000 річно й від'їде до Норвегії, де мав би бути прем'єром міністрів. Триґве Лі має 4,000 працівників, в тому аж вісім заступників - секретарів, кожний із платнею по 22,000 долярів річно. Коли він відійде з ОН, він матиме досмертну емеретуру по 10,000 долярів на рік.

„КОКА КОЛА" ВИҐРАЛА ПРОЦЕС У ФРАНЦІЇ

Два і пів року тривав у Парижі процес проти американського напою „Кока-Кола" бо французькі комуністи та власники виноградників подали до суду скаргу, що цей напій шкідливий для здоров'я. Бій за „Кока Кола" зачався ще в березні 1950 р., коли комуністичний посол підтримав власників виноградників у тому, щоб заборонити привіз цього напою до Франції. Національна Асамблея відкинула тоді той внесок, але дозволила міністрові публічного здоров'я не допускати до країни ті напої, що мають шкідливі домішки. Тепер спеціялісти видали свідоцтво, що „Кока Кола" не має шкідливих домішок, і тому суд видав вирок, що немає причини заборонювати продаж цього напою.

ПАНІ ДІН ДІСТАЛА НОВОГО ЛИСТА ВІД ЧОЛОВІКА

Часописи повідомляють, що дружина славного генерал-майора Вільяма Діна, який у серпні 1950 р. дістався до неволі під час боїв у Кореї, дістала нового листа від свого чоловіка. В лютому вона вперше довідалася, що її чоловк живий у неволі. Півтора року ніхто не знав, що сталося з ген. Діном, який „пропав" був без вісти.

559,000 АВТ В ОДНОМУ МІСЯЦІ

В одному тижні в Дітройті випродукували 109,209 особ. і 29,368 тягарових авт. Така продукція була в місяці вересні, бо в серпні була трохи нижча з наслідок страйку в сталевій продукції. В вересні мали випродукувати коло 569,000 авт, а в жовтні надіються, що продукція дійде до 622,000 авт.

ЗНИЩИЛИ НЕДУГУ СПЛЯЧКИ В ПІВДЕННІЙ АФРИЦІ

Вже від п'яти років розсівають із літаків порошок, що вбиває муху „цеце", що спричинюють недугу сплячки, від якої вмирали сотки тисяч людей. Досі очистили від цієї мухи коло 3,000,000 акрів землі. Надіються, що вдасться зовсім винищити ці мухи та зліквідувати цю жахливу недугу, яку вони спричинювали.

ЮГОСЛАВСЬКИЙ МАРКСИСТ ПРО КРИЗУ В СОВЄТСЬКОМУ СОЮЗІ

Београд. — Член югославського політбюра і один з найвидатніших югославських марксистських теоретиків, — Мілован Джіляс, твердить, що за статею Сталіна, надрукованою два тижні тому в „Більшовику", „скривається невидна ще криза, яка вже почалася в совєтській ситемі." — Джіляс вважає, що Сталін зраджує в своїй статті не тільки „безмежну глупоту та ігноранцію марксизму", але рівночасно виявляється теоретиком „державного капіталізму в його найгіршій формі." Ці твердження югославський марксист піддержує досить переконливими арґументами.

ЗВІТ

з пожертв зложених у Злученому Українському Американському Допомоговому Комітеті у Филаделфії за місяць липень 1952 року.

ВІСКАНСИН:
Рейсин: Федір Павлінко $5.
ІЛЛИНОЙ:
Шікаґо: М. Заяць $1, М. Дикий $2, Н. Козура $10.
ІНДІЯНА:
Геммонд: Дмитро Митків $5.
КОННЕКТИКАТ:
Стафорд Спринґс: І. Гутира $1.
Фейрфілд: А. Гембатюк $2.
МАССАЧУСЕТС:
Спринґфілд: Григорій Мисишин $5.
МЕРИЛЕНД:
Балтимор: Стельмах, Остап і Марія $30, І. Майка $1, Я. Боднар $3.
Галіна: Г. Весолович $1.
Еджвотер: Н.Н. $1.
Лорел: По $10: Михайло Мариняк, Параскева Мариняк.
МІЗУРІ:
Ст. Луіс: Г. Кречовець $1.
МИННЕСОТА:
Міннеаполіс: Т. Люців $2; по $5: Іван Пшеничний, Олександра Пшенична, Константин Солчаник.
МІШІҐЕН:
Дітройт: Богдан Сторожук $5.
НЕБРАСКА:
Омага: В. Столярський $5.
НЮ ДЖЕРЗІ:
Геддон Гейтс: Мелетій Свереда $10.
Джерзі Сіті: Т-во „Чорноморська Січ" $10, В. Пашак $5.
Ірвінґтон: Микола Оберишин $5.
Картерет: Василь Клебан $5.
Клифтон: Йосип Рутецький $10.
Савт Амбой: Іван Литвиненко $5.
Тамз Рівер: М. Липовський $2.
НЮ ЙОРК:
Ню Йорк: Володимир Якимович $7.
Бруклин: В. Марко $5.
Спринґ Веллі: П. Чекайло $1.
Рачестер: Анна Дацишин $5, Р. Домбчевський (замісць квітів на домовину бл. п. Ол. Яцика)) $5.
ПЕНСИЛВЕНІЯ:
Филаделфія: Рой Вінер $48.50; по $5: Фр. Марко, Іван Кусен; по $1: І. Боженко, І. Свистуля.
Вайт Гевен: А. Мелник $1.
Гейзелтон: Яр. Пасічинський $5.
Клаймер: М. Гриб $5.
Нантикок: В. Баранович $1.
Честер: По $1: О. Рилько, С. Блискун.

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, Inc.
P.O. Box 1661, Phila. 5. Pa., USA

Листування Редакції

Вш. д-р В. Н., Ню Гейвен, Конн. — Ми вже багато разів повідомляли, що матеріялів, написаних латинськими літерами, ми не можемо використовувати з уваги на технічні трудноші в друкарні. Того роду матеріяли ми мусіли б переписувати в Редакції, а на це ми не маємо ані часу, ані зайвих сил. Якщо Вам залежить на тому, щоб матеріял був використаний, пишіть на українській машинці, або чітко рукою. Всі матеріяли необхідно писати тільки на одній сторінці картки та з відповідними відступами між рядками для евентуальних поправок.

Вш. З. Р. В., Клівленд, О. — Не можемо використати надісланих матеріялів з тих самих причин, що вгорі.

Вш. Б. П., Шікаґо, Ілл. — Не можемо використати, бо не подасте свого підпису і адреси навіть на конверті.

Вш. В. Монцібович, Шікаґо, Ілл. — Нам було б важко сказати сьогодні, що сталось з Вашим матеріялом, надісланим минулого року. Правдоподібно не використали тому, що був написаний латинськими літерами. На тему надісланих матеріялів, яких спеціяльно не замовлено і які з будь-яких причин не надаються до друку, Редакція не веде окремої переписки.

Вш. В. П., Ню Йорк, Н. Й. — Надіслане не використаємо, бо написане латинськими літерами.

В неділю, 26. жовтня, в православній церкві Св. Володимира (334 — 14th St., New York City), по Службі Божій відбудеться панахида за упокоєння душ св. пам'яти Професора ОЛЕКСАНДРА ЛОТОЦЬКОГО, його дружини, ДОРИ ЛОТОЦЬКОЇ з Руденків, і їхньої доньки кн. ОКСАНИ ТОКАРЖЕВСЬКОЇ КАРАШЕВИЧ, про що повідомляє Друзів і Знайомих — СИН.

„ЗЛОЧИН МОСКВИ У ВІННИЦІ"

(Закінчення зі стор. 3)

буде служити актом обвинувачення, а тільки матеріялом для слідства. Таких матеріялів українці мають подостатком, включно з німецькими виданнями („Урядовий матеріял про масове вбивство у Вінниці").

Зайнятись підготовкою акту обвинувачення повинен Український Конґресовий Комітет.

Найважнішими свідками у всій цій справі треба вважати іноземних лікарів, які проводили медичну експертизу закатованих. Ці лікарі є невтральною стороною, а тому їхні зізнання будуть без закиду. Їх треба розшукати, зв'язатися з ними та просити підписати протокол слідства.

До власників посідання будь яких матеріялів про мордування українського народу на території всієї України і поза нею буде прохання, щоб вони їх опублікували, а не тримали в надії на прибутки. Бо злочин Москви у Вінниці це лише краплинка в морі української крови, якою густо

ТАРЗАН, ч. 2941. Мешканці Гавдагу.

Ніжно шепочучи до слона Тарзан знизився легко до землі і став поруч величезного жорстокого великана, тепер, очевидно, лагідного як кошеня.

„Тантор небезпечний" звичливо сказав Тарзан. „Ми три єдині, яким він дозволяє зблизитися до себе".

„Добре", відповів Рутанг. „Залишися із чорним Малюком. Тренуй його і спи тут у Гавдаг-повітці".